

EJDERHA AVCILARI OKULU
ASLA BİR TROL'E GÜVENME
KATE McMULLAN

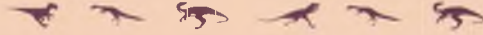
18

25 Dünyada
milyon çocuk
bu diziyi okuyor.

Bir gün yolunuz Kara Orman'a düşerse sakın korkmayın! Ormanın derinliklerinden gelen çığlıklar şaşırtmasın sizi. Tuhaf yaratıklar, deli keşişler, konuşan hayvanlar... Aniden karşınıza çıkıp ağzından ateş saçan ejderhalar... Küçük ejderha avcıları paslı kılıçları ve kırık mızraklarıyla her zaman yanınızdalar. Çocuklar ejderha avcısı olabilirler mi?.. Ejderhalar bu kadar sevimli olurlarsa neden olmasınlar?.. Üstelik onlar Ejderha Avcıları Okulu (EAO) öğrencileri!

Okula yeni öğrenciler gelmişti. Aralarında Wiglaf'ın küçük çılgın kardeşi de vardı. Bir de devamlı yalanlar söyleyen ve bunun eğlenceli olduğunu sanan iri bir trol... Büyük bir ejderha hızla okula yaklaşıyordu. Şimdi şakadan daha güçlü silahlara ihtiyaçları vardı!..

DİZİNİN DİĞER KİTAPLARI

1. Okulda İlk Gün Sürprizi	8. Dünyanın Sonu mu Geldi?	15. Ejderhaların Başı Dert
2. Anne Ejderhanın İntikamı	9. Ejderha Eğitimcinin 97 Yolu	16. Dünyanın En Yaşlı Ejde
3. Kıyamet Mağarası	10. Kim Korkar Okuldan	17. Ejder Ateşi
4. Evlenmek İsteyen Prenses	11. Sakar Büyücü İşbaşında	18. Asla Bir Trol'e Güvenm
5. Muhtaşem Şövalyenin Sırrı	12. Okulu Hayaletler Başlı	19. Esrarengiz Dev
6. Kötü Cadının Laneti	13. Bugün Ayın 13'ü	
7. Beyin Gücü Turnuvası	14. Kurtar Bizi Büyü	

4,50 YTL

www.beyazbalina.com.tr

SBN 978-975-999-25

9 789759 99258

1. baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2007

EJDERHA AVCILARI OKULU

Asla Bir Trol'e Güvenme!

KATE MCMULLAN

ISBN 978-975-999-258-3

© 2006, Kate McMullan - Bill Basso

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: *Murat Batmankaya*

Editör: *Necati Balbay*

İngilizce aslından çeviren: *Selim Yeniçeri*

Resimleyen: *Bill Basso*

Kapak tasarımı: *Şükrü Karakoç*

Sayfa tasarımı: *Kâmuran Ok*

Baskı: *Oktay Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-483 36 66)*

Cilt: *Umut Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-637 04 11)*

Beyaz Balina Yayınları

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul

Tel: +90 212 546 86 32

info@beyazbalina.com.tr

Genel Dağıtım: *Yelpaze Dağıtım*

Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul

Tel: +90 212 546 86 39 - 546 86 46 • Faks: +90 212 546 86 64 - 546 86 65

info@yelpaze.com.tr

Resimleyen:

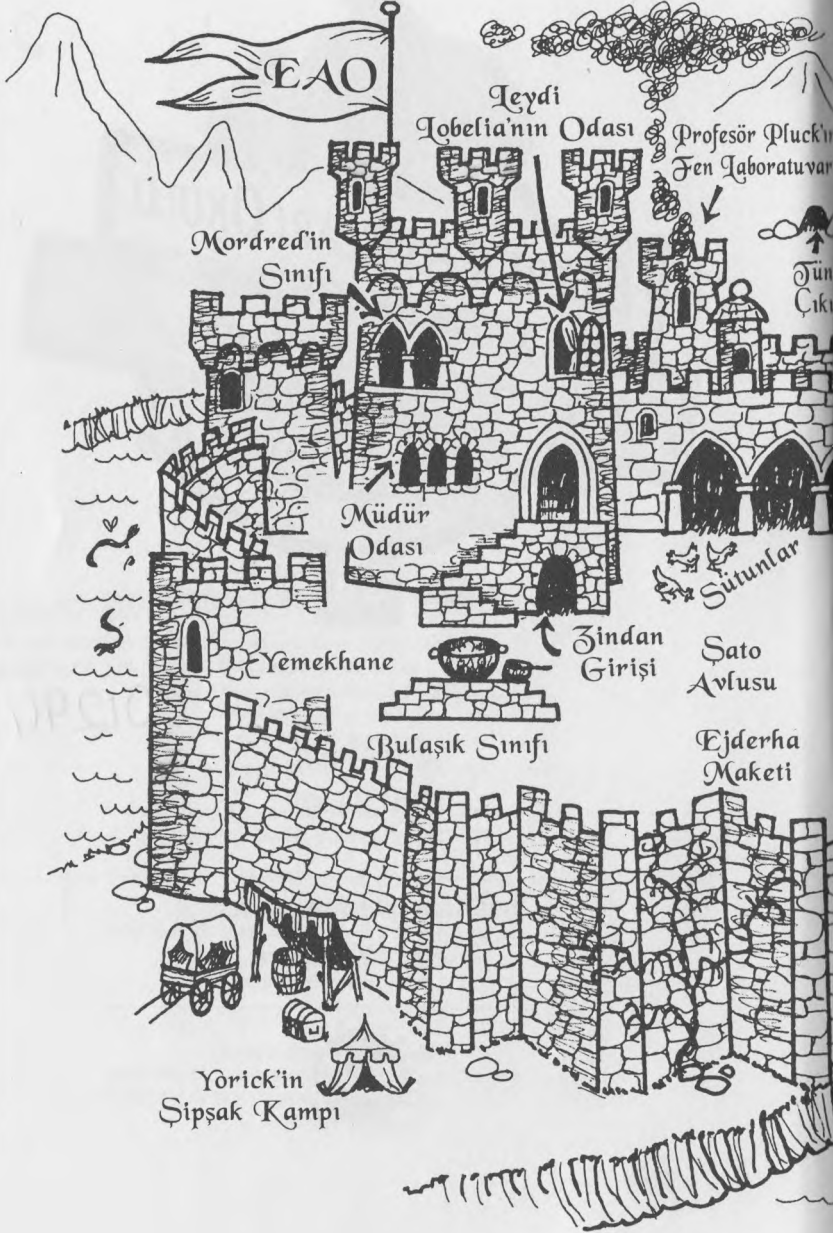
Bill Basso

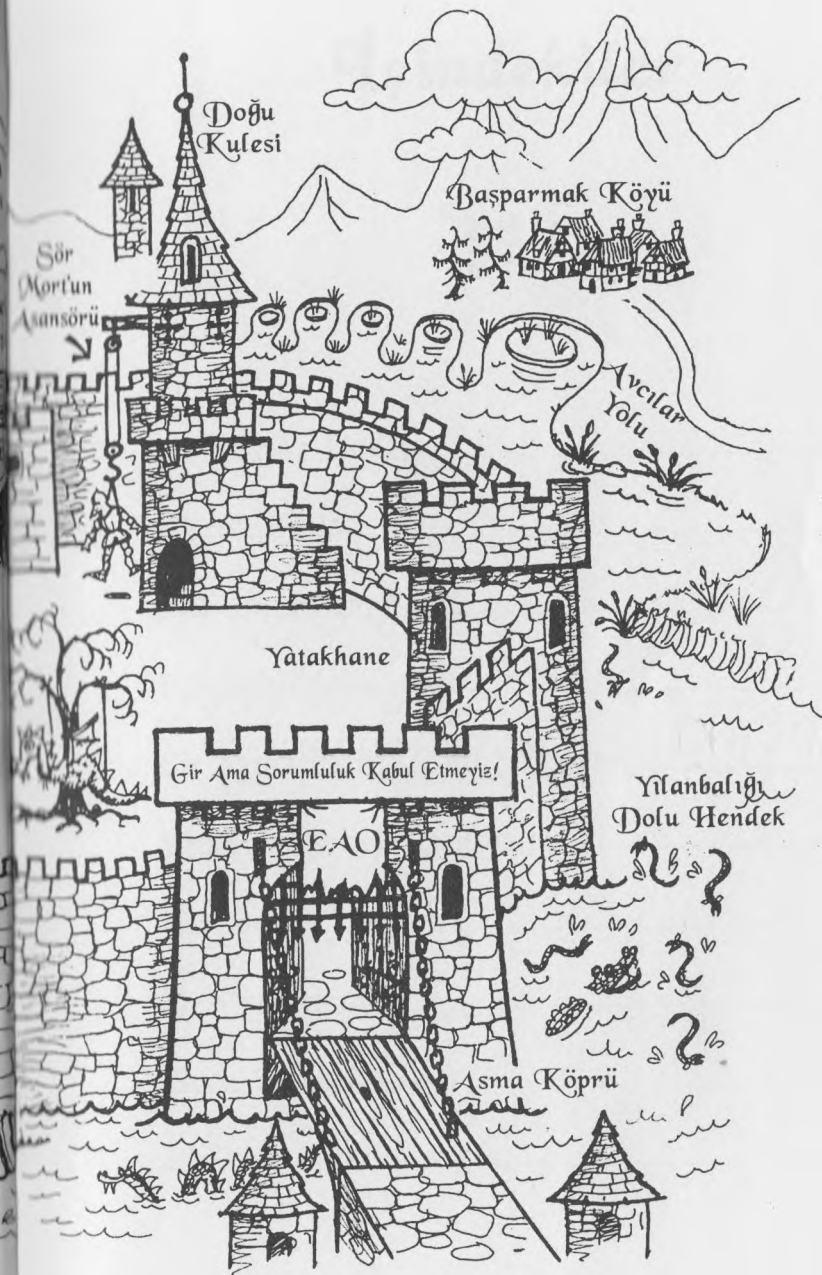
İngilizce aslından çeviren:

Selim Yeniçeri

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

İçindekiler

Görünmez Hediye.....	9
Küçük Bir Gösteri	21
Korkutan Arkadaşlık	32
Eğlenceli Arkadaşlık.....	46
Bir Zamanların Cesur Şövalyesi	55
Kitaplar Yemek İçindir.....	67
Gizemli “K” İşareti	77
Dev Ejderha	88
Gece Yarısı Kâbusu	98
İlk Trol Ejderha Avcısı	111

Görünmez Hediye

Yaz tatili sona ermişti. Pinwick’li Wiglaf, Ejderha Avcıları Okulu’na dönmek için sabırsızlanıyordu. Gökyüzünün mavi olduğu bir sonbahar sabahı ailesinin kulübesinin önünde üzerinde Ejderha Avcıları Okulu formasıyla beklemesinin nedeni buydu. Bütün eşyalarını bir sopanın ucuna taktığı küçük bohçasına sığdırabilmişti.

“Dudwin!” diye seslendi Wiglaf. “Geliyor musun?”

Wiglaf’ın en küçük üçüncü kardeşi sırtında bir çantayla dışarı fırladı. “Okula gitmek için sabırsızlanıyorum!” dedi.

Wiglaf'ın babası Fergus ve annesi Molwena ile on bir kardeşi, kulübenin kapısında toplanmışlardı.

“Hoşça kal, Wiggi!” diye seslendi kardeşler. “Sen de Dud!”

İkisi yürümeye başladıklarında Fergus arkalarından seslendi: “Tak tak!”

Wiglaf arkasına baktı. Babası gerçekten de çok ama çok kötü “tak tak” şakaları yapıyordu.

“Kim o?” diye karşılık verdi Wiglaf.

“Lahana!”

“Hangi lahana?” dedi Wiglaf.

“Biraz lahana çorbası ister misin?” diye gürlendi Fergus, kendi şakasına gülerek.

Molwena telaşla koştu. Bir matara sıcak lahana çorbasını Wiglaf'ın eline tutuşturdu.

“Sizin yokluğunuzda kulübe bize çok boş gelecek,” dedi Molwena. Sonra olduğu yerde üç kez döndü ve uğur getirmesi için yere tükürdü. “Wiggi, gözünü kardeşinden ayırmayacağına söz ver.”

“Söz veriyorum, anne,” dedi Wiglaf.

Sonunda, biraz daha el sallamalar ve vedalaşmalarla çocuklar yola koyuldu.

“Papatya’yı tekrar görmek için sabırsızlanıyorum,” dedi Wiglaf, Bataklık Nehri’ni geçerlerken.

Sihirbazın büyüü sayesinde, Wiglaf’ın domuzu Papatya Domuz Latincesi konuşuyordu. Wiglaf’ın annesi, konuşan bir domuzun uğursuzluk getireceğinden korktuğu için Papatya’yı yakınlarda istemiyordu. Bu yüzden, Papatya, yazın son haftalarını Erica ile geçirmişti.

“Papatya ne şanslı,” dedi Dudwin. “Kraliyet Sarayı’nda kaldı. Ah, bak, Wiggi! İşte mesaj ağacı.”

Çocuklar boğum boğum yaşlı bir meşe ağacının yanında durdular. Dallarda her türde mesaj asılıydı.

*Garth,
Annenle hemen bağlantı kur!
Sevgiler,
Annen*

*Anne,
Beni rahat bırak!
Oğlun,
Garth*

Dudwin, üzerinde ejderha resmi olan bir mesajı işaret etti.

“Wiggi!” dedi. “Şunu okusana.”

Wiglaf yüksek sesle okudu:

KÖPÜK ALARMI!!!!

KÖPÜK adıyla bilinen su ejderhası Sülüklü Göl'de görüldü. Dostça bakan mavi gözlerine aldanmayın. Ya da neşeli gülümsemesine. *KÖPÜK* tehlikelidir; hem de **ÇOK** tehlikeli.

Aşağıdaki bilgilerle onu tanıyabilirsiniz:

Tam adı: Köpük Köpüklübelâ

Arkadaşı: Pullu McDuck (cesur Sör Trom tarafından öldürüldü)

Görüntü

Pullar: Deniz mavisî

Boynuz: Tenor saksafon

Gözler: Lacivert

Ayaklar: Perdeli

En sık söylediği söz: “Sörf yapalım!”

En şaşırtıcı özelliği: Alevî yok!

Hobisi: *Su balesi*

Yapmayı en çok sevdiği şey: *Boynuzuyla
"Mavi Ejderha"yı çalmak*

İmzası: *Ağaca kazıdığı K harfi*

Gizli zayıflığı: *Ha-ha-ha-ha!*

"Ha-ha-ha-ha mı?" dedi Dudwin. "Bu da ne demek? Bence Köpük o kadar da korkunç değil."

"Ejderhaları asla bilemezsin, Dud" dedi Wiglaf. Çorba matarasını açtı. Burunlarını tuttular ve annelerinin lahana çorbasının çoğunu içtiler. Sonra yürümeye devam ettiler.

Sonunda Hiçbiryer Bataklığı'nın bulanık sularına ulaştılar. Ortada Sihirbaz Tuvaleti diye bilinen bir çamur birikintisi vardı. Bataklığın içinden bir sıra taş başını uzatmıştı ve onlara basılarak bataklıktan geçilebiliyordu.

Tam bir yıl önce Wiglaf'ın ilk kez Zelnoc ile karşılaştığı yer burasıydı. Zelnoc burada Papatya'ya konuşma büyüsü yapmıştı. Wiglaf'a da büyülü kılıcını vermişti. Ama kılıcın Wiglaf'ın elin-

den fırlayıp ejderhayı kendiliğinden öldürmesini sağlayacak kelimeleri sihirbazın unutmuş olması çok kötüydü.

“Geçerken çok dikkatli ol Dud,” dedi Wiglaf. “Burada, bataklık, daha ne olduğunu anlayamadan seni içine çekiverir.”

“Ah, kes sesini Wiggi!” dedi Dudwin. “Ben bu bataklıktan yüz kere geçtim. Beni seyret!” Tek ayağının üzerinden taştan taşa zıplamaya başladı.

Onu izlerken Wiggi'nin midesi bulandı. Dudwin neden her zaman gösteriş yapmak zorundaydı ki?

“Neredeyse geçtim!” diye bağırdı Dudwin. Ama tam o sırada dengesini kaybetti ve bataklığa düşüverdi.

Wiglaf taşların üzerinden hızla geçerek kardeşinin yanına geldi.

“Wiggi! Yardım et!” diye bağırdı Dudwin. “Batıyorum!”

“Geliyorum Dud!” diye bağırdı Wiglaf. Yeterince yakına geldiğinde Wiglaf bohçasındaki sopyayı çıkardı. “Şuna tutun!” diye bağırdı.

Dudwin sopanın ucuna tutundu.

“Daha sert çek Wiggi!” diye uludu Dudwin.
“Çok hızlı batıyorum!”

“Çalışıyorum!” diye bağırdı Wiglaf, bir kayanın üzerinde dengede kalmaya uğraşırken. Kendisi de düşmekten korkuyordu.

Sonra kardeşi aniden çamurun içinde yükselmeye başladı. Yükseldi, yükseldi, yükseldi! Wiglaf, Dudwin'i çekenin kendisi olmadığını hissediyordu. Neler oluyordu?

Dudwin sopayı bıraktığında hâlâ yükselmeye devam ediyordu.

“Bak, Wiggi! Tutunmuyorum bile!” diye bağırdı Dudwin.

Wiglaf, kardeşini koltukaltlarından tutarak bataklıktan çıkararak bir çift cılız el gördü. Ellerin arkasından bir şapkanın sivri ucu belirdi. Şapkanın altından çok yaşlı bir sihirbazın yüzü çıktı.

“Zelnoc!” diye haykırdı Wiglaf.

“Evet, adım bu. Ama eskitmesen iyi olur.” Sihirbaz büyülü bir şekilde bataklıktan yükselmeye devam etti. Şapkasının ucundan terliklerinin topuklarına kadar, bataklık çamuruyla kaplan-

mıştı. Dudwin de öyle. Sihirbaz havada süzüldü ve Wiglaf'ın kardeşini kıyıya bıraktı.

“Teşekkürler sihirbaz,” dedi Dudwin. “Bu harikaydı.”

Zelnoc gülümsedi. “Ne tür bir hediye istersin evlat?”

“Hediye mi alacağım?” dedi Dudwin.

Sihirbaz başıyla onayladı. “Büyücüler Kuralı No: 886'ya göre, hayatını kurtardığım zaman sana bir hediye vermem gerekir.”

“Almak zorunda değilsin Dud,” dedi Wiglaf. Zelnoc'un hediyelerinin zararı genellikle yararındandır fazla olurdu çünkü.

“Dalga mı geçiyorsun?” dedi Dudwin. “Ben hediyelere bayılırım. Pekâlâ, sihirbaz, beni görünmez yapabilecek bir şeyin var mı?”

“Hayır Dud!” diye bağırdı Wiglaf. “Zelnoc'un büyüleri... daima bir terslik olur!”

“Şşşt! Wiglunk!” dedi Zelnoc. “Üç haftadır güç tazeleyici çamurda yatıyordum. Büyü gücüm şu anda mükemmel durumda.”

Sihirbaz çamur kaplı kollarını öne doğru uzattı ve avuçlarını yukarı açıp şarkı söylemeye başladı:

*“Zippiti-Zippiti, Zuppiti-Zuppiti,
Zupiti, Zipiti, Zap!
Bu çocuğa bir görünmezlik başlığı yap!”*

Bir ışık parladı. Zelnoc’un elinde gümüşü yıldırım resimleriyle süslü mavi bir başlık duruyordu.

“Harika!” dedi Dudwin.

“Senin için evlat,” dedi Zelnoc, şapkayı Dudwin’in başına yerleştirirken.

“Büyülerim hakkında şimdi ne düşünüyorsun, Waglip?” diye sordu sihirbaz.

“Çalışmasını sağlayacak sihirli kelimeleri biliyor musun?” diye sordu Wiglaf.

“Elbette biliyorum,” dedi sihirbaz. “Evlat, görünmez olmak istediğin zaman ‘Zippiti Zap’ diyeceksin. Tekrar görünür hale gelmek istediğinde de ‘Zappiti Zip’ de. İşte bu kadar.”

“Zippiti Zap!” dedi Dudwin.

Aniden ortadan kayboldu.

“Beni görebiliyor musunuz?” diye sordu Dudwin’in sesi.

“Hayır,” dedi Wiglaf. “Şimdi yeniden görün Dud.”

“Zappiti Zip!” dedi Dudwin.

Ve geri döndü.

Wiglaf rahat bir nefes aldı. İnanılmazdı. Zelnoc’un büyüğü mükemmel şekilde işlemişti. Anlaşılan bataklık çamurunda üç hafta kalmak işe yaramıştı.

“Teşekkürler sihirbaz!” dedi Dudwin.

“Hoşça kalın çocuklar!” dedi Zelnoc. “Ben Zizmor’u görmeye gidiyorum. Muhteşem Sihirbaz, Bulut Yapıcısı’nı kırdığım için bana hâlâ kızgın. Ama şimdi büyüğü gücüm yenilediğine göre, onu da tamir edebilirim!”

Sihirbazın etrafından mor bir duman yükseldi. Duman dağılırken, sihirbaz da onunla birlikte ortadan kayboldu.

“Vay canına Wiggi!” diye bağırdı Dudwin. “Bu başlık sayesinde bütün 1. Sınıf çocukları beni kıskanacaklar!”

“Ama dikkatli ol Dud,” dedi Wiglaf. “Eğer okulda onu etrafa göstererek dolaşırsan Mordred elinden almaya kalkabilir.”

“Böyle bir şey asla olmayacak!” dedi Dudwin. “Zippiti Zap!” diye bağırdı ve gözden kayboldu.

Wiglaf görünmez kardeşinin arkasından taşların üzerinden sıçrayarak bataklığı geçti. Bu yeni başlığın sorundan başka bir şey getirmeyeceğini hissediyordu nedense. Üstelik, annesine gözünü Dudwin'den ayırmayacağına dair söz vermişti ama görünmez olursa bunu nasıl yapabiliirdi ki?

Küçük Bir Gösteri

Wiglaf ve yine görünür hale gelen Dudwin, asma köprüden koşarak geçip Ejderha Avcıları Okulu'nun demir kapılarına yaklaştılar.

Şatonun avlusuna bakarken Wiglaf gülümse-di. Öğrenciler mavi formalarıyla avluyu doldurmuşlardı. Tıpkı Dudwin gibi 1. Sınıf çocukları henüz formasızdılar. Müdürün elinde bir çizelge vardı ve 1. Sınıf öğrencilerinden para topluyordu. Bulaşık yalağının yanında duran da Sör Mort idi!

Wiglaf yaşlı şövalyeye el salladı. "Yeniden okula dönmek ne kadar güzel!" dedi.

“Buraya şimdiden bayıldım!” dedi Dudwin.

“*Iggie-way!*” diye haykırdı Papatya. Domuz, şatonun avlusundan koşarak geldi ve kendini Wiglaf'ın kollarına attı. “Papatya!” diye haykırdı Wiglaf sevinçle, sevgili domuzunun ağırlığının altında devrilmemeye çalışarak. “Seni çok özledim, kızım!” Domuzu yere bıraktı.

“*En-bay e-day,*” dedi Papatya.

“Kraliyet Sarayı'nda kalmak hoşuna gitti mi?” diye sordu Wiglaf.

“*Arikaydı-hay!*” dedi Papatya. “*Er-hay ün-gay ül-gay aprağı-yay anyosu-bay aptım-yay!*”

“Demek bu yüzden bu kadar güzel kokuyorsun,” dedi Wiglaf.

“Evet, güzel kokuyorsun Papatya,” dedi Dudwin. “Benim yeni başlığımı nasıl buldun?”

“*Ok-çay üzel-gay,*” dedi Papatya.

“Bunu bana sihirbaz verdi,” dedi Dudwin. “Seyret bak!”

“Dudwin!” diye uyardı Wiglaf. “Sana ne demiştim?”

“Sadece Papatya'ya göstermek istemiştim.” dedi Dudwin.

“Şimdi olmaz,” dedi Wiglaf. “Herkesin yanında olmaz.”

Erica koşarak yanlarına geldi.

“Wiggi!” diye bağırdı. “2. Sınıf’a başladığımızıza inanabiliyor musun? Sınıf başkanlığına adaylığımı koymayı düşünüyorum. Senin oyuna güvenebilir miyim?”

“Tabii,” dedi Wiglaf.

Arkasından Janice koşup gelerek onlara katıldı. “Hey, Wiggi! Hey, Dudwin!” dedi. “Geri döndüğümüze çok sevindim!”

Wiglaf, Janice’in kollarındaki ve boynundaki diş izlerini gördü. Anlaşılan bebek kardeşi Bibs hâlâ etrafındakileri ısırıp duruyordu.

“Duydunuz mu? Civarda bir ejderha varmış!” dedi Janice, sevinçli bir şekilde. “Heyecan şimdiden herkesi sardı bile!”

“Ne ejderhası?” dedi Wiglaf. “Köpük’ten mi söz ediyorsun? Pinwick yakınlarındaki mesaj ağacının üzerinde onunla ilgili bir ilan gördük.”

“İşte o!” dedi Janice. “Söylendiğine göre Köpük çok kötü bir canavarmış. Eğer ortaya çıkarırsa, onu mızrağımla şişleyeceğim!”

Angus yanlarına geldi.

“Wiglaf!” dedi. “2. Sınıf yatakhanesinde yanimdaki yatağı sana ayırdım.”

“Teşekkürler!” dedi Wiglaf.

Angus, Dudwin’e döndü. “Yeni Ejderha Avcıları Okulu tunikleri bitmeden gidip Mordred’e sekiz kuruşunu öde Dud,” dedi.

“Haklısın!” dedi Dudwin. Yaz kampında ejderha dışından yaptığı kolyeyi satarak kazandığı sekiz kuruş hâlâ cebindeydi.

“Sonra görüşürüz Wiggi!”

Wiglaf, kardeşinin diğer yeni öğrencilere katılımını izledi. Biri diğerlerinden ayrı oturuyordu ve biraz daha uzundu. Kulakları sivriydi. Teni de parlak yeşildi.

“Görünüşe bakılırsa Dud’un sınıfında bir trol var,” dedi Wiglaf.

“Öyle,” dedi Angus. “Trol’ler uzun boylu ve güçlüdürler; bu yüzden Mordred Dayı onların iyi ejderha avcıları olacaklarını düşünüyor. Etrafa trol’lerin Ejderha Avcıları Okulu’na gelebileceği haberini yaydı.”

Wiglaf izlerken, trol yere eğildi ve yerden iri bir solucan aldı. Ağzına doğru götürdü. Diğer

yeni öğrenciler korku, şaşkınlık ve neşe karışımı bir tepki verdiler.

Trol solucanı bıraktı ve sivri uçlu diliyle yakaladı. Sonra ağzını kapatıp solucanı yuttu.

“Gıh-gıh-gıh-gıh-gıh-gıh!” diye güldü trol.

“Ayyy, iğrenç!” diye bağırdı öğrencilerden bazıları.

Ama diğerleri trol’e hayranlıkla bakıyordu.

“Ne gösteriş meraklısı,” dedi Angus.

“Belki buradaki tek trol olduğu içindir,” dedi Wiglaf. Tam orada ve o anda, trol’ün arkadaşı olmaya karar verdi. Dudwin’e de ona dostça davranmasını söyleyecekti.

Öğle yemeği çanı çaldı. Birkaç saniye sonra, Wiglaf ve Angus yemekhanede tepsilerini alıyorlardı.

“Ne istiyorsunuz?” diye sordu Tava. “Kremalı yılanbalığı-hendek-yosunu çorbası? Yılanbalıklı sandviç? Yoksa her ikisinden de mi?”

Görünüşe bakılırsa öğle yemeği mönüsü geçen yıldan beri düzelmemişti.

“Sen ne tavsiye ediyorsun?” diye sordu Angus.

“Çorbayı iki hafta önce yaptım,” dedi Tava. “Sandviç de biraz tuhaf kokuyor.” Omuz silkti ve çocuklara birkaç tane küçük parşömen paket attı. “Hangisini alırsanız alın, üzerine bol bol kırmızı biber sosu dökün,” diye ekledi. “Kötü tadı örter.”

Wiglaf ve Angus tepsilerini yemekhanenin diğer ucuna götürdüler.

“Ah, hayır,” diye uludu Angus aniden. “Bak! 1. Sınıf masasında benim korkunç kuzenlerim Bilge ve Maggot oturuyor!”

Wiglaf ikizleri gördü. Üzerlerinde yepyeni Ejderha Avcıları Okulu formaları vardı. Ama yüzleri ve elleri her zamanki gibi kir içindeydi. Bir yemek savaşı başlatmaya çalışıyorlardı.

Dudwin henüz 1. Sınıf masasına oturmamıştı. Trol de öyle. Wiglaf, onun şato duvarındaki yarığın önünde durup dışarı baktığını gördü. Belki de Ejderha Avcıları Okulu’na başka trol’lerin gelmesini umuyordu.

Mordred Dayı, Bilge ve Maggot’un Ejderha Avcıları Okulu’na girmelerine nasıl izin verir? diye düşündü Angus, 2. Sınıf masasında bir yere otururken.

“Güzel çorba,” dedi Erica. Zaten Ejderha Av-
cıları Okulu’ndaki her şeyi severdi. “Sorun ne
Angus?”

“Bilge ve Maggot burada. Dünyanın en kötü
çocuklarıdır onlar,” dedi Angus. “Mordred Da-
yı’nın altın dolu el arabasını hendeğe yuvarla-
mışlardı, hatırladın mı?”

Erica başıyla onayladı. “Nasıl unutabiliriz ki?”

“Ah-ha!” dedi Janice. “Bu sonbaharda neden
Hendek Dalışı yapacağımız anlaşıldı şimdi.”

Yemekhanede bir çığlık yankılandı.

“Hayalet!” diye bağırdı 1. Sınıf öğrencilerin-
den bazıları.

Wiglaf irkilerek etrafına bakındı. Herkes ha-
vada süzülen bir yemek tepsisini işaret ediyor-
du. Tuhaf bir şekilde kendi kendine havada sü-
zülüyordu.

“Ah, hayır!” diye sızlandı Wiglaf. “Dudwin’e
gösteri yapmamasını söylemiştim!”

“Dudwin mi?” dedi Erica. “Ben Dudwin’i gör-
müyorum ki?”

“Sorun da bu zaten,” dedi Wiglaf. “Zelnoc
ona görünmez olmasını sağlayan büyü bir baş-
lık verdi.”

Aniden tepsinin etrafında kıvılcımlar belirdi.

“Aaayy!” diye bağırdı Dudwin’in sesi. “Ah! Kes şunu!”

Tepsi yere yuvarlandı. Çorba etrafa saçılırken, Müdür Mordred oturduğu yerden ayağa fırladı.

“Kral Ken’in yanan pantolonu adına!” diye bağırdı. “Okulumda ne tür kötü hayaletler dolaşıyor?”

Dudwin cevap vermedi ama kıvılcımlar devam etti. Aniden, Dudwin’in başı görüldü. Yine aniden kayboldu. Kolları görüldü, sonra kayboldu. Bir bacağı görüldü ve görünür kalırken, Dudwin’in vücudunun diğer kısımları yanıp sönmeye başladı.

“Ay! Ay! Ay! Ay!” diye bağırıyordu Dudwin’in sesi.

“Lanet olsun!” diye bağırdı Mordred. “Defol buradan hayalet!”

Wiglaf ayağa fırladı. “Zappiti zip, de Dud!” diye bağırdı.

“Zip-ay! Zapını! AHH!” diye bağırdı Dudwin.

Dudwin’in başı bir kez daha belirdiğinde, Wiglaf başlığı yakalayıp çekti.

“AAAayyy!” diye bağırdı Dudwin, yere yuvarlanırken. Başlıktan birkaç kıvılcım daha yayıldı ve sonunda durdu.

“Haydi,” dedi Dudwin. “Sana söylemiştim,’ de. Gösteriş yapmamalıydım. Affedersin.”

“Sorun değil, Dud,” dedi Wiglaf. “İyi bir gösteri yaptın.”

Dudwin etrafına bakındı. Herkes şaşkın şaşkın ona bakıyordu.

“Çok teşekkür ederim,” dedi Dudwin, yere eğilerek. “Bir sonraki gösteri, bu akşam yemekten sonra olacak.”

Bütün çocuklar gülüştüler.

Ama Mordred gülmüyordu.

“Bütün bunlar ne anlama geliyor?” diye gürledi, yemekhanenin diğer ucundan.

Wiglaf başlığı hemen arkasına sakladı.

“Kardeşim Dudwin’in kötü bir niyeti yoktu, efendim,” dedi hemen.

Mordred, kaşlarını çatarak Dudwin’e baktı. “Seni bir yerlerden tanıyor muyum?” diye sordu.

“Bu yaz kampa gelmiştim Mordie,” dedi Dudwin.

“Mordie kamp içindi!” diye bağırdı Mordred. “Burada, okulda, bana ‘efendim’ diyeceksin! Ve bir daha şu gösterilerinden istemiyorum, anlaşıl-
dı mı?”

“Şey, evet efendim,” dedi Dudwin.

Mordred yerine oturdu.

“Başlığımı bana geri ver Wiggi,” dedi Dudwin.

“Bilmiyorum Dud,” dedi Wiglaf.

“Lütfen Wiggi, o benim!” dedi Dudwin.

Wiglaf, başlığı isteksizce Dudwin’e geri verdi. Dudwin çöp variline koştu ve başlığı içine attı.

“Kurtulmamız iyi oldu, değil mi, Wiggi?” dedi Dudwin. Wiglaf gülümsedi. Dudwin henüz bir saattir okuldaydı ve daha şimdiden akıllanmaya başlamıştı bile.

Wiglaf 2. Sınıf masasına geri döndüğünde, çorbası soğumuştü. Burnunu tutup biraz içmeye çalışırken, yanında ayak sesleri duydu. Havayı tatlı bir koku sarmıştı. Wiglaf döndü ve yemekhanede koşturan trol’ü gördü.

“Gaçın! Çağınızı gurtarın!” diye bağınyordu trol. “Ejderha dışarıda! Korkunç ejderha!”

“Mavi bir ejderha mı?” diye sordu Erica.

“Evet!” diye bağırdı trol.

“Başında kırmızı bir boynuzu var mı?” diye bağırdı Wiglaf.

“Evet!” diye bağırdı trol.

“Ejderha Avcıları Okulu hendeğinde mi yüzüyordu?” diye bağırdı Janice.

“Evet!” diye bağırdı trol.

“Bu köpük!” diye bağırdı 2. Sınıf masasındaki herkes.

“Silah başına!” diye bağırdı Mordred. “Kılıçlarınızı kapın! Ejderhayı öldürün!”

“Ama bizim kılıcımız yok ki!” diye bağırdı 1. Sınıf öğrencilerinden biri.

“O zaman varmış gibi yap!” diye bağırdı Mordred. “Eline ne geçerse kullan!”

Bütün çocuklar, kızlı erkekli yerlerinden fırladılar. Birçoğu yemekhane kapısına doğru koşarken elinde kılıç yerine kaşık tutuyordu.

Wiglafın kalbi korkuyla atıyordu. Köpük dışarıda, Ejderha Avcıları Okulu hendeğindeydi! Janice haklıydı. Bu ders yılı gerçekten de hızlı başlamıştı!

Korkutan Arkadaşlık

Wiglaf koşarken paslı kılıcını çekti. Köpük'e saptamak gibi bir düşüncesi yoktu. Kan görmekten nefret ederdi. Ama bu kılıç ona kendini cesur hissettiriyordu.

Geleceğin bütün ejderha avcıları şato avlusunu doldurdular ve asma köprüye koştular.

“Hendekte!” diye bağırdı trol. Ve sonra tekrar okula geri koştu.

Erica asma köprünün dibinde durarak diğerlerine emirler yağdırmaya başladı.

“Siz sola gidin!” dedi, silah olarak ellerinde sopalar sallayan bir grup 1. Sınıf kızına. “Kaşık-lılar! Siz sağa! Köpük suyun altındayken hende-

ğın etrafını saracağız. Yukarı çıktığında bir sürprizle karşılaşacak!”

Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri ellerinde “silahlarıyla” hazır bekliyordlardı. Bütün gözler hendeğe dikilmişti. Köpük’ün su yüzeyine çıkmasını bekliyordlardı.

“Köpük su altında nefesini çok uzun süre tutabilir,” diye hatırlattı Wiglaf sonunda.

Angus suyun içine baktı. “Ben sadece yılanbalıkları görüyorum. Ejderha filan yok.”

“Belki de en derin yerine inmiştir,” dedi Wiglaf.

“Hendekte bir ejderha olsaydı,” dedi Angus. “Yılanbalıklarının kaçışması gerekmez miydi?”

“Öyle mi dersin?” dedi Wiglaf.

“Köpük!” diye seslendi Erica, Sör Lance-lot’ünün tam bir kopyası olan gümüşü kılıcını çekerken. “Gel de karşıma çık!”

Köpük gelmedi.

“Köpük!” diye seslendi Janice, mızrağını yere vurarak. “Korkak solucanın teki misin?”

Belki de öyledir, diye düşündü Wiglaf, çünkü ejderhadan hâlâ iz yoktu.

Wiglaf hafif bir ses duydu: “Gıh-gıh! Gıh-gıh! Gıh-gıh! Sizi gandırdım!”

Başını kaldırıp yukarı baktı. Trol şatonun duvarındaki yarıktaki ayakta duruyor, başını arkaya atmış halde katıla katıla gülüyordu.

“Bu bir hile!” diye bağırdı Wiglaf. “Köpük, Ejderha Avcıları Okulu hendeğinde filan değil. Bakın!”

Wiglaf, Bilge ve Maggot’un kafalarını trol’ünün yanında gördü. Ve Dudwin. O da oradaydı. Dört çocuk da katıla katıla gülüyorlardı.

“1. Sınıf çocukları bizi kandırdı!” diye bağırdı Janice. “Bu nasıl bir hakaret!”

“Gerçekten de öyle!” dedi Erica, öfkeyle. “Wiggi, Dudwin kötü şöhret oluyor. Kardüşine nasıl davranması gerektiğini öğretsen iyi edersin.”

“Bu zararsız bir şakaydı sadece,” diye geveledi Wiglaf. Dersler başladığında trol muhtemelen sakinleşecekti ama Dudwin’den emin olamıyordu.

O gün öğleden sonra Wiglaf ince battaniyesini Angus’un yatağının yanındaki o kadar da rahatsız olmayan yatağa serdi. Bohçasından birkaç şey çıkardı ve işi bitti.

Wiglaf koridorun diğ er ucuna giderek kapı aralı ğ ından 1. Sınıf ö ğ rencilerinin yatakhanesine baktı.

Dudwin, Bilge, Maggot ve trol, yerde daire şeklinde oturmuş lardı. Kâ ğ ıt oynuyorlardı. Diğ er 1. Sınıf ö ğ rencileri de onları izliyorlardı.

“Ben gazandım, he mi?” diye bağı rdı trol. “Verin bahalım guruslarınıızı.”

“Ama bizim hiç kuruş umuz yok ki,” dedi Bilge.

“Evet,” dedi Maggot. “Tek kuruş umuz bile yok.”

“Senin vaa mı?” diye sordu trol, Dudwin’e.

“Vardı,” dedi Dudwin, gururla. “Ama onları Mordred’e verdim.”

“Yani ö deyemiyonuz,” dedi trol. “Yani üç ü- nüz bana borç lusuz, tamam mı?”

“Evet,” dedi Maggot, Bilge ve Dudwin.

Wiglaf kapı dan geri çekildi. Trol onların kendisine borç lu oldu ğ unu söylerken ne demek istemiş ti? Bu durumdan hiç hoş lanmamış ti.

Wiglaf, kü meste Papatya’yı samanların ü ze- rinde otururken, tavuklar tarafından sarılmış

halde buldu. Burnunu bir kitaba gömmüştü: *Tarihteki Ünlü Domuzlar*.

“Merhaba Papatya,” dedi Wiglaf. “Bakıyorum da kütüphaneye çoktan uğramışsın bile.”

“*Vet-eyay,*” dedi Papatya. “*U-bay ok-çay üzel-gay ir-bay itap-kay.*”

Papatya, Wiglaf'a ünlü domuzlarla ilgili bir şeyler anlattı. Sonra Wiglaf da ona trol'ün Ejderha Avcıları Okulu'ndaki herkesi nasıl kandırıldığını anlattı.

“Dudwin trol ile arkadaş oldu,” dedi Wiglaf. “Bunu görebiliyorum. Sanım trol Dudwin'den kötü bir şey yapmasını isterse, Dudwin bunu yapabilir.”

“*Dişelenme-enay, Iglaf-way,*” dedi Papatya. “*Udwin-day zünde-öyay ok-çay yi-iyay ir-bay ocuk-çay.*”

Wiglaf gülümsedi. Papatya'nın bilgece sözleri kendini daha iyi hissetmesini sağlamıştı. Dudwin gerçekten de iyi bir çocuktur. Hiç şüphesiz trol de öyleydi. Wiglaf sadece her zamanki gibi kuruntuluydu.

“Akşam yemeği için ne istiyorsunuz, çocuklar?” diye sordu Tava, Wiglaf ve Angus’a. “Yılanbalığı kuyruğu yahnisi mi? Yılanbalıklı-hendek-yosunu sarması mı?”

“Sen ne önerirsin?” diye sordu Angus.

“Pişmiş yemekler her zaman daha güvenlidir,” dedi Tava.

Leydi Lobelia ayağa kalktı. Wiglaf ve Angus 2. Sınıf masasındaki yerlerini alırlarken, Leydi Lobelia kadehini tıngırdattı.

“Beni dinleyin çocuklar!” diye seslendi Leydi Lobelia. “Ejderha Avcıları Okulu’nda yeni ders yılına hoş geldiniz. Beni tanımayanlarınız için, adım Leydi Lobelia. Müdür Mordred’in kardeşiyim. Mordred ve benim size önemli bazı duyurularımız var.”

Wiglaf, trol’ün elini ağzına koyup güçlü bir şekilde geçirdiğini gördü.

Mordred ayağa fırladı. “Kim geçirdi?” diye gürlledi.

Trol itiraf etmedi.

“Bir daha olmasın,” dedi Mordred. “Eğer burada biri bir daha geçirecekse, o kişiyi ben olacağım. Anlaşıldı mı?”

Cevap olarak trol tekrar geçirdi.

1. Sınıf masasındaki herkes kahkahalara boğuldu.

Mordred 1. Sınıf öğrencilerine öfkeyle baktı. Yüzü öfkeden morarmıştı. “Biri daha geçirirse, hepinizi zindana atarım.” Mordred kıllı kaşlarından birini kaldırdı ve tek gözü korkutucu bir şekilde açıldı. “Bugün öğleden sonra yaptığınız tarzdaki şakaları bir daha istemiyoruz!”

“1. Sınıf?” dedi Leydi Lobelia. “Lütfen ayağa kalkıp bize isimlerinizi, nereden geldiğinizi ve neden Ejderha Avcıları Okulu’nda olduğunuzu söyleyin.”

İlk ayağa fırlayan Dudwin oldu.

“Selam, millet!” dedi. “Ben Pinwick’li Dudwin. Buraya ağabeyim Wiglaf ile birlikte geldim. O daha şimdiden iki ejderha öldürdü!”

Wiglaf gülümsedi. Dudwin tam bir baş belası olabilirdi ama kesinlikle kendisine sadıktı.

“Burada olmanın nedeni, bir ejderha avcısı olmayı öğrenmek, değil mi?” diye sordu Mordred.

“Olabilir,” dedi Dudwin. “Belki de olmaz.” Yerine oturdu.

Bilge ve Maggot ayağa kalktı.

“Benim adım Bilge!” diye bağırdı Bilge. “Bu da Maggot!”

“Bir mağarada yaşıyor, çiğ böcek ve solucan yiyoruz!” diye bağırdı Maggot.

“İğreenç!” diye haykırdı öğrencilerden bazıları.

“Hariha!” diye bağırdı trol, iri yeşil yumruğunu havaya kaldırarak.

Mordred homurdandı. “Aileme neler yapıyorum böyle?” diye mırıldandı. “Oturun, sizi soyarlar!” diye gürledi. “Sıradaki!”

Bir kız ayağa kalktı. “Adım Agatha. Bana Aggie diyebilirsiniz. Ayaktırnağı’ndan geliyorum.”

“Yaşasın Ayaktırnağı!” diye bağırdı Torblad, 2. Sınıf masasından.

“Buradayım, çünkü yemeklerin harika olduğunu duydum,” dedi Aggie.

Tava mutfaktan başını uzattı. “Gerçekten mi?” diye sordu.

“Hayır!” dedi Aggie. “Seni kandırdım!” Ardından da kahkahalara boğuldu.

“Ne sürü ama!” diye homurdandı Mordred. “Sen de bir ejderha avcısı mı olmak istiyorsun, Ayaktırnağı’ndan Aggie?”

“Pek sayılmaz,” dedi Aggie. “Ama şarkıcılık kariyerim umduğum gibi yürümezse güvenebileceğim bir işim olmalı.”

Mordred ona öfkeyle baktı ve gürlledi: “Sıradaki!”

Sırada trol vardı. Ayağa kalkarken, Wiglaf onun çıplak ayaklarına baktı. Her ayağında büyük bir parmak ve yanında yedi küçük parmak daha sıralanmıştı.

“Benim isim Grok!” dedi trol. “Bizimkilerle birlikte Gatilbaluh Nehri Görpüsü’nde yaşıyoh. Bazan insanlar arabalarını görpüye sürüyo, bizimkiler de onları soyuyo. Ohula gelebilmeh için sehiz guruşu ö’le buldum.”

Trol iri ve sivri dişlerle dolu ağzını göstererek sırttı.

“Bazan insanlar gayuhlarını görpünün altından geçiriyoh,” diye devam etti trol. “Bizimkiler onları da soyuyo. Bazan canımız isterse onları yiyoz da.” Grok dudaklarını yaladı.

Yemekhanede endişeli mırıltılar dolaştı.

“Burada gimseyi yemem,” dedi Grok. “Söz veriyom!” Yine sırttı.

“Sen Ejderha Avcıları Okulu’na neden geldin, Grok?” diye sordu Mordred.

“Aile işine girmeh istemedim, ta’am mı?” dedi Grok. “İlk trol ecdera avcusu olmah istiyom, ta’am mı?”

“Harika!” dedi Mordred, Grok’a sıritarak. “Hoş geldin, trol evladım!”

Bu kez Leydi Lobelia ayağa kalktı. “1. Sınıf öğrencileri, her biriniz 2. Sınıftan bir arkadaş seçeceksiniz. Okulun ilk haftasını onunla geçireceksiniz ve o da size Ejderha Avcıları Okulu hakkında her şeyi açıklayacak.”

“Umarım bana Dudwin düşer,” dedi Janice heyecan içinde.

Wiglaf, arkadaş olarak Grok’u almayı umuyordu. Onun Ejderha Avcıları Okulu’na alışmasına yardım edebileceğini biliyordu.

“1. Sınıf öğrencileri, masanızı ve sıralarınızı duvara itin,” dedi Leydi Lobelia.

Grok, 1. Sınıf masasını kaptığı gibi duvara fırlattı.

“Çüş!” dedi sonra. “Bazan ne gadar guvvetli olduğumu unutuyom ya, gusura galmayın.”

Leydi Lobelia gözlerini devirdi. “Yemekhane-
nin ortasında daire olun,” dedi.

1. Sınıf öğrencileri söyleneni yaptı.

“2. Sınıf,” dedi Leydi Lobelia. “Onların çevre-
sinde bir daire oluşturun. Herkes el ele tutuş-
sun.”

Wiglaf, Janice ve Erica ile birlikte büyük da-
ireye katıldı.

Koç Plungett mandoliniyle ayağa kalktı. “Sa-
dece şarkıyı dinleyin, yanlış yapmazsınız,” dedi.
“1. Sınıf, sağa dön. 2. Sınıf, sola dön.”

Wiglaf ve 2. Sınıf dairesindeki diğerleri sola
doğru dönmeye başladı.

“Gözlerinizi kapayın. Ben şarkıyı kestiğimde
durun.” Koç, mandolin çalmaya ve şarkı söyle-
meye başladı:

*“Herkesin vardır ihtiyacı
Akıllı ve sadık bir dosta!
Yeni olduğunda ve yardım gerektiğinde,
Arkadaşını bulursun yanında!”*

Koç Plungett şarkıyı mısra mısra söylerken,
herkes dönmeye devam etti.

*“Üzgünsen ve evi özlediğinde
Ne yapacağını bilmediğinde
Arkadaşına sor da öğren
Onu bulursun YA-NIN-DA!”*

Koç sustu.

“Herkes dursun!” diye bağırdı.

“Sakın bakmayın!” dedi Leydi Lobelia. “1. Sınıf, bir adım öne çıkın.”

Wiglaf, yine o tatlı kokuyu hissetti.

“Şimdi, 2. Sınıf, öne çıkın,” dedi Leydi Lobelia.

Wiglaf öne çıktı. Tatlı koku daha da güçlendi.

“Gözlerinizi açın,” dedi Leydi Lobelia. “Ve arkadaşınıza merhaba deyin.”

Wiglaf gözlerini açtı. Evet!

Tam karşısında, Grok küçük sarı gözlerini açtı.

Tatlı koku şimdi gerçekten de güçlüydü.

Wiglaf gülümsedi. Ejderha Avcıları Okulu’ndaki tek trol olmak zor olmalıydı. Trol’e hemen yardım etmeye başlamaya hazırды.

“Merhaba, Grok,” dedi, onun yüzüne bakarak.

“Ver elini ahbab!” dedi Grok, kılı elini uzatarak.

Wiglaf uzandı ve trol’ün elini sıktı.

“Aaayyy!” diye bağırdı, trol’ün elindeki bir şey vızıldayıp elini acıttığında. Hemen elini geri çekti.

“Gıh-gıh! Gıh-gıh!” diye güldü trol. Elini açarak öfkeli bir arıyı gösterdi. “Seni gandır-dım, he?”

Eğlenceli Arkadaşlık

Grok, “Goş buraya, ahbap!” diye bağırdı, ertesesi sabah kahvaltı sırasının en önünden. “Sağa yer duttum, he?”

“Teşekkürler,” dedi Wiglaf, sıraya girerken. Trol’ün tunik ceplerine Tava’nın kırmızı biber sosu paketleriyle doldurmuş olduğunu gördü. Wiglaf, yine o tatlı çiçek kokusunu aldı ve içine çekti.

Wiglaf birinin omzuna dokunduğunu hissetti. Döndüğünde Torblad ile arkadaşı Aggie’yi karşısında buldu.

“Kaynak yapmak yok,” dedi Torblad.

“Bu seferlik izin ver, Torblad,” dedi Wiglaf.

Ama Torblad başını iki yana salladı. “Sıranın sonuna, Wiglaf.”

Wiglaf, Torblad’in gerçekten kuralları bu kadar çok umursayıp umursamadığını merak etti. Yoksa sadece trol’ün güçlü kokusundan mı rahatsız olmuştu? Grok nasıl kokuyordu gerçekten? Maydanoz? Yonca?

“Hey, ahbap,” dedi Grok, Torblad’e. “Gulahında boceh va?..”

“Böcek mi?” diye haykırdı Torblad. Parmaklarını kulaklarına tıktı. “Hangisinde?”

Grok konuşuyormuş gibi dudaklarını oynattı ama hiç ses çıkarmadı.

“Ne? Ne?” diye bağırdı Torblad. “Seni duymıyorum!”

Grok bağırdı: “GULAHINDA BOCEH OLDU-U İÇİN!”

Torblad başını yana yatırarak olduğu yerde zıplamaya başladı.

Grok, Torblad’in sol kulağına uzandı. Elini geri çekti ve DEV gibi bir hamamböceğini gösterdi.

“AAAAHHHH!” diye bağırdı Torblad ve yemekhaneden dışarı fırladı.

“Affering sağa, boceh!” dedi trol, hamamböceğini tunik cebine geri koyarken. Wiglaf’a bakarak sırttı. “Onu besliyom da.”

“Arkadaş edinmek istiyorsan, insanlara böyle kötü şakalar yapmaktan vazgeçmelisin, Grok,” dedi Wiglaf.

“Amma hahetmişti, he mi?” dedi trol.

“Harikaydın, Grok!” dedi Aggie. Trol’ün sırtına bir şaplak indirdi. “Kahvaltıda yanına oturabilir miyim?”

“Hee,” dedi Grok. “Otuğ beaa.”

Wiglaf, Grok ve Aggie, Tava’nın çırpılmış yılanbalığı omletinden ve hendek yosunu “salamı”ndan aldılar.

Erica masada Dudwin ile sohbet ediyordu. Wiglaf, Erica’nın kardeşine iyi bakacağını biliyordu. Janice de Maggot ile konuşmaya çalışıyordu. Bilge ile birlikte oturan Angus ise acınacak haldeydi.

“Burada yemekler berbat!” dedi Aggie, yerlerine otururlarken.

“Hee,” dedi Grok. Yemeğinin tamamını koca bir lokma halinde ağzına tıktı. Sonra ağzı açık

halde, kenarlarından salyalar süzülerek çiğnedi.
“Buğa nası dayanıyonuz ahbap?”

“Alışsırın,” dedi Wiglaf, Grok’un ağzından saçılan yarı çiğnenmiş kırıntıları görmemek için başını çevirerek. “Eh,” dedi sonunda, “Ejderha Avcıları Okulu hakkında sorularınız var mı?”

“Hee,” dedi Grok. “Senin gardaş ihi ejderha öldürdününü söyledi. Nası yaptın? Mızrahladın mı, bıçahladın mı, yoksa gafalağınımı mı gopadın?”

“Hayır!” dedi Wiglaf hemen. “Ben kan görme-ye dayanamıyorum.”

“Haaa?” dedi Grok.

Wiglaf başını iki yana salladı. “Ejderhaların gizli zayıflıklarını keşfettim,” dedi. “Onları o şekilde öldürdüm.”

“Haaaa...” dedi Grok, başıyla onaylayarak. O sırada kaşığını düşürdü ve almak için masanın altına eğildi.

“Bir sorum var,” dedi Aggie. “Müzik dersinde öğretmen kim?”

“Müzik dersimiz yok,” dedi Wiglaf.

“NEE?” diye bağırdı Aggie. “Mordred anneme Müzik dersi olduğunu söyledi. Her gün ses egzersizi yapmak zorundayım ben!”

“Buldum!” dedi Grok, neşeli bir şekilde yerine geri dönerken. “Bi sorum dağa va, ahbap. Anam bağa yiyecek gönderebili mi?”

“Tabii,” dedi Wiglaf. “Arkadaşım Angus, annesinden her zaman yiyecek kutusu alır.”

“Ah, güzel,” dedi Grok. “Anam bağa bütün göz doplarını göndermeh ister.”

“Bu bir tür şekerleme filan mı?” diye sordu Aggie.

“Hee,” dedi Grok, sivri uçlu kırmızı diliyle dudaklarını yalayarak. “Anamın yediği insanların göz dopları!”

“Iyyy!” deid Aggie. “Yani gerçek gözlerden mi söz ediyorsun sen?”

“Hee,” dedi Grok. “Daze olanları en iyidir. Cı-tığ cıtığ!”

Wiglaf kaşığını bıraktı. İştahı kaçmıştı. Ama Grok kendi tabağını yalıyordu.

“Bi tepsi dağa alabiğ miyih?” diye sordu Grok.

“Bilmiyorum,” dedi Wiglaf. “Bunu daha önce yapan olmadı.”

Grok, tepsisini Wiglaf'a uzattı. “Bağa biras dağa al, ahbap. Üserinde şekeğ olsun!”

“Tamam.” Wiglaf, Grok’un her tarafı salya içinde kalmış tepsisini uçlarından tuttu. Ayağa kalktı ve mutfağa doğru bir adım attı. *BAM!* Yüzükoyun yere uçtu!

“Aaaah!” diye bağırdı Wiglaf. Tepsi bir tarafa uçtu.

“Gıh-gıh! Gıh-gıh! Gıh-gıh!” diye güldü trol. “Yolculuh iyi miydi, ahbap?”

Yemekhane kahkahalarla doldu.

Erica hemen oraya koştu. “Wiggi!” diye haykırdı. “Sen iyi misin?”

“Sa-sanırım,” dedi Wiglaf.

Dudwin de oradaydı. Erica ile birlikte Wiglafı ayağa kaldırdılar.

Wiglaf alnında oluşan şişliği ovaladı.

“Çizmelerin!” dedi Dudwin.

Wiglaf aşağı baktı. Çizmelerinin bağcıkları birbirine bağlanmıştı. Neden düştüğü belli olmuştu!

Erica düğümü çözdü. “Wiggi!” diye haykırdı. “Çizmelerin nasıl bu hale geldi?”

“1. Sınıf arkadaşıma sor bakalım,” dedi Wiglaf.

“Gıh-gıh! Gıh-gıh! Gıh-gıh!” diye güldü Grok. “Gandurdum!”

“Bu hiç komik değil, Grok!” dedi Erica, öfkeyle. “Wiglaf gerçekten yaralanabilirdi.”

“A-ah, gomih işte,” dedi Grok. “Nası düştüğünü gördün mü? BAM!”

“Bana bak, Grok, artık şaka maka istemiyorum,” dedi Wiglaf.

“Hee, taam,” dedi trol. “Ama yüsün çoh gomihti ba! Gıh-gıh! Gıh-gıh! Grah-grah!”

Wiglaf öğle yemeğinin geri kalanına katlanmak zorunda kaldı.

“Şimdi ne va?” diye sordu Grok, ardından.

“İz sürme,” dedi Wiglaf. Hâlâ kendisini düşürdüğü için Grok’a kızgındı.

“Arkadaşımın nereye gittiğini bilmiyorum,” dedi Aggie. “Sizinle birlikte gelebilir miyim?”

“Tabii,” dedi Wiglaf. Ve Ejderha Avcıları Okulu’nun koridorlarından geçerek arkadaşlarını Doğu Kulesi’ne götürdü. Döne döne çıkan taş merdiveni tırmanmaya başladılar.

“Son gelen cürüh yumurta olsun!” diye bağırdı Grok. Wiglaf’ı itip önüne geçti ve basamakları üçer üçer tırmanmaya başladı.

Aggie trol'ün arkasından koştu. Wiglaf da elinden geldiğince hızlı bir şekilde onları takip ediyordu. Neredeyse merdivenin tepesine ulaştığında, korkunç homurtular duydu.

“Sorun ne?” diye seslendi Wiglaf, daha hızlı koşarak. Son basamakları hızla çıktı ve dehşet içinde donakaldı.

Grok yerde yüzükoyun yatıyordu. Başında korkunç bir yara vardı. Burnundan ve kulaklarından parlak kırmızı kan sızıyordu.

“Gaaahhh,” diye homurdandı Grok.

“N-ne oldu burada?” diye bağırdı Wiglaf. “Konuş benimle, Grok!”

“Düştü,” dedi Aggie.

“Gaaaaahhh,” diye homurdandı Grok, tekrar.

Bütün bu kan Wiglaf'ın midesini bulandırmıştı. Yine de trol'ün yanına çömeldi. Uğurlu paçavrasını hemen kılıcının kabzasından çözüp Grok'un yarasını sarmaya çalıştı.

Grok'un küçük sarı gözleri iri iri açıldı.

“Gıh-gıh! Gıh-gıh!” diye güldü trol. “Seni yine gandurdum, haaa!”

“Ne?!” diye bağırdı Wiglaf, geri sıçrarken.

Trol ayağa fırladı.

“Gırmısı biber sosu!” diye bağırdı trol. “Gendime pahetler sahladum. Gıh-gıh! Gıh-gıh!”

Aggie de trol gibi gülme krizine girmişti.

“Bu hiç de komik değil, Grok!” dedi Wiglaf. “Yaralandığımı sandım!”

“Heee,” dedi Grok. “Ama unuttuun bi şey va. Trol ganı gırmısı olmas. Benim gan siyah. Hem de coh sıccah. Mideni ald üst eder. Gıh-gıh, gıh-gıh!”

Wiglaf ayağa kalktı ve Ejderha İzi Sürme dersine girmek için öfkeli bir şekilde uzaklaştı. Görünüşe bakılırsa, Grok ile arkadaş olmak hiç de eğlenceli olmayacaktı.

Bir Zamanların Cesur Şövalyesi

Ejderha İzi Sürme sınıfında bütün kız ve erkek öğrenciler sıraya girmiş, pencerenin dışından sarkan uzun ve kalın bir ipi tutuyorlardı.

“Bir, iki, üç, çekin!” diye bağırdı Erica ve herkes çekti.

“Bunlar napiyo beaa?” diye sordu Grok.

Wiglaf cevap vermedi.

“Ah, hadi ama,” dedi Grok. “Hâlâ kızgın değilsin, ha?”

Wiglaf iç çekti. Evet, hâlâ kızgındı. Ama hazmetmek zorundaydı. “Sör Mort’u çekiyorlar,” diye açıkladı Wiglaf. “Çok yaşlıdır. Üzerinde zırhıyla merdiveni tırmanamıyor.”

Grok ipe koştu. “Onu bağa verin!” diye bağırdı, ipi diğer öğrencilerin elinden alırken.

“Hayır!” diye bağırdı Angus. “Sör Mort’u çekilmek için bir kişi yetmez!”

“Hah,” dedi Grok. “Ben gendim yaparım.”

“Bırakın Grok yapsın,” dedi Bilge. “O çok güçlü!”

“Evet,” dedi Maggot.

“Grok’a yer açın!” diye bağırdı Dudwin.

Grok ipe asılmaya başladı. Diğer herkes bıraktı. Trol yavaş yavaş çekti ve çok geçmeden Sör Mort’un miğferi pencerede göründü.

Sör Mort’un siperliği ilk kez kalkıktı. Grok’un yeşil yüzünü pencerede gördüğünde, “Hay yaşlı kemiklerim!” diye bağırdı. “Sen de kimsin?”

“Benim isim Grok!” dedi trol. Çekmeyi bıraktı. “He, hoca, de bahem, seni ceкерsem ne verecan?”

“Grok!” diye bağırdı Wiglaf. “Onu hemen içeri çek! Hemen!”

Grok ona aldırmadı.

“Ne verecan hoca?” diye sordu Grok.

“İşte sana vereceğim şey,” dedi yaşlı Sör Mort, ipin ucunda sallanırken. “Beni hemen içeri çekmezsen, sırtına sıkı bir tekme yiyeceksin!”

Wiglaf sıırttı. Yaşlı şövalye gerçekten de korkusuzdu! Peki, ya Grok onu bırakırsa ne olacaktı?”

“İpe asılın!” diye bağırdı Wiglaf.

Janice, Erica, Dudwin ve diğerleriyle birlikte, trol’ün yanına koşup ipi elinden zorla aldılar.

“Aammmmaaan, dalga geçiyodum sadece beaa,” dedi Grok.

Wiglaf ve diğerleri son bir kez çekerek Sör Mort’u pencereden içeri aldılar. Sonra yaşlı şövalyenin ayağa kalkmasına yardım ettiler. Sör Mort zırhı tangırdayarak sınıfın önüne geldi.

“Köpük Köpüklübelâ, Ayaktırnağı yakınlarındaki Bataklık Nehri’nde görülmüş,” dedi Sör Mort.

“Ah, zavallı Ayaktırnağı!” diye haykırdı Torblad.

“Ejderhanın güneye doğru gittiği söyleniyor. Yoksa... kuzey miydi?” Yaşlı şövalye miğferini

kaşdı. “Asıl mesele Şu ki Ejderha Avcıları Okulu’na doğru geliyor.”

“Neden Köpük’ n buraya geldiğini düŐünüyorsunuz, efendim?” diye sordu Erica.

“Elbette ki benim peşimde,” dedi S r Mort.

“Gıh-gıh! Gıh-gıh! Gıh-gıh!” diye güldü Grok. “Bi ecdera senin gibi bi moruğun beŐinden niye gelsün ki?”

S r Mort dimdik durdu. “Görkemli gençlik günlerimde, Köpük’ n arkadaşı Pullu McDuck’ı  ld rm Őt m,” dedi. “Aslında pek öldürdüm sayılmaz ama onu ortadan kaldırdım. McDuck çok büyük bir su ejderhasıydı. Koca ağzını açarak üzerime gelmişti; jilet keskinliğinde dişlerle dolu o ağzını. Çenesini kapadığında, neredeyse sağ kolumu koparıyordu. Yok... yoksa sol muydu?”

“Ama, efendim,” dedi Erica.

“Kılıcımı çektim,” dedi S r Mort, hik yesine devam ederek. “McDuck’ın karnına sapladım. Tam Őuraya.” Duvar tablosundaki ejderhanın karnını gösterdi ve sol koluyla kılıç saplarmıŐ gibi bir hareket yaptı.

“Ama, efendim!” diye bağırdı Erica.

Sör Mort hâlâ konuşmaya devam ediyordu. “Ejderha korkunç bir şekilde bağırdı ve sönme-ye, küçülmeye başladı. Alev kusan bir ejderha öldüğünde, ejderha tozuna dönüşür. Ama su saçan bir ejderha öldüğünde, küçülür. McDuck küçüldü, küçüldü, küçüldü, sonunda banyo oyuncağı kadar kaldı.” Güldü. “Onu hâlâ bir çekmede saklıyorum. Güneşli günlerde onu dışarı çıkarıyor ve hendekte yüzdürüyorum.”

“EFENDİM!” diye bağırdı Erica. “*Ünlü Şövalyeler ve Yaptıkları* adlı kitapta, Pullu McDuck’ı cesur Sör Trom’un öldürdüğü yazıyor.”

Wiglaf, bunu bir mesaj ağacında okuduğunu hatırladı.

Sör Mort gürültülü bir şekilde karatahtaya yaklaştı ve şöyle yazdı: T-R-O-M.

“Tersten okuyun bakalım,” dedi yaşlı şövalye.

Öğrenciler yazıyı tersten okuduklarında, yaşlı şövalyenin şunu yazdığını gördüler: M-O-R-T.

“Yani Trom aslında tersten okununca Mort mu oluyor?” dedi Wiglaf.

“Aferin sana!” dedi Sör Mort. “Bir zamanlar adım Sör Trom idi. Daha kahvaltımı etmeden,

bir şövalyenin bir yılda öldürdüğünden daha fazla ejderha öldürürdüm.”

Bütün öğrenciler şaşırmişti. Yaşlı öğretmenleri bir zamanlar yaşayan en cesur şövalyeydi!

Yaşlı şövalye kaşlarını çattı. “Sonra Köpük intikam almak için peşimden geldi. Nereye gitsem beni buldu. Ben dağlarda macera peşinde koşarken, o da benim peşimde koşuyordu. Bir çöl adasına yelken açtım. Köpük yüzerek arkamdan geldi. Ben de adımları değiştirmek zorunda kaldım.”

“Peki Köpük durdu mu, efendim?” diye sordu Angus.

“Evet, gerçekten durdu!” dedi Sör Mort, gülümseyerek. “Sör Trom yeryüzünden silinince, Köpük de onu bir daha bulamadı.”

“O zaman neden şimdi peşinizde efendim?” diye sordu Wiglaf.

Sör Mort’un yaşlı dudaklarındaki gülümseme silindi. “Geçen hafta, dünyanın en yaşlı şövalyeleriyle ilgili gazetede bir yazı vardı,” dedi. “Ön sayfaya Sör Roger, Sör Kanişsaç ve benim çizimlerimiz konmuştu. Köpük, gazeteyi görmüş ve beni tanımış olmalı. Resmim çıktığından beri,

Köpük'ün Ejderha Avcıları Okulu'na giderek yaklaştığı haberlerini alıyorum.”

Wiglaf kaşlarını çattı. Mesaj ağacında okuduğu başka bir şeyi daha hatırlamıştı. Köpük çok tehlikeliydi. Zavallı Sör Mort!

“Korkmayın, Sör Mort!” diye haykırdı Erica. “O ejderhayı sizin için öldüreceğiz!”

“Gizli zayıf noktası ne?” diye sordu Dudwin.

“Sanırım burnuyla ilgili bir şeydi,” diye cevap verdi Sör Mort. “Çok hassas bir burnu olduğu söyleniyor. Bundan başka bir şey de bilmiyorum.”

Wiglaf, mesaj ağacında Köpük ile ilgili okuduğu şeyleri düşündü. “Gizli zayıflığı” yazısının karşısında sadece kahkaha vardı. Bunun burnuyla ne ilgisi olabilirdi ki?

Tam o sırada Grok koltuğundan fırladı ve pencereye koştu. “Hoca!” diye seslendi. “Göpüh büyük, mavi bir ecdere mi?”

“Şey, evet, öyle,” dedi Sör Mort.

“Hoca!” diye seslendi Grok. “Göpüh'ün altında gocaman bi gırmısı boynus var mı?”

“Var!” diye haykırdı Sör Mort. “Ah, Köpük kurbanlarını boğarken o boynuzuyla berbat şarkılar çalar.”

“Hoca!” diye seslendi Grok. “Göpüh yüserken gösteriş yapar mı?”

“Evet! Köpük gösterişe çok meraklıdır,” dedi Sör Mort.

Wiglaf pencereye koştu. Ama Grok önüne geçerek görüşünü engelledi.

“Köpük orada mı, Grok?” diye sordu Wiglaf. “Yoksa bu da başka bir şaka mı?”

“Gendin bah, ahbap,” dedi Grok, yana çekilerek.

Wiglaf pencereden başını uzatıp şatonun hendeğine baktı.

“Ben ejderha filan göremiyorum,” dedi Wiglaf.

“Daha iyi bah, ahbap!” dedi Grok.

Wiglaf biraz daha dışarı eğildi. Aniden birinin ittiğini hissetti ve kendini baş aşağı pencereden düşerken buldu.

“AAAAaaayyy!” diye bağırdı Wiglaf. “İmdat!”

Bir çift güçlü el ayak bileklerini yakaladı ve onu öylece tuttu.

“Daha ecderayı göremedin mi, ahbap?” diye sordu Grok.

“Hayır!” diye bağırdı Wiglaf. O kadar korkmuştu ki bir şey görececek hali yoktu.

Wiglaf, Dudwin’in bağırdığını duydu. “Ağabeyimi hemen içeri çek, Grok!”

“Boyle mi?” diye sordu Grok, Wiglafı yukarı aşağı sallayarak.

“D-duuurrr!” diye bağırdı Wiglaf. Gözlerini sımsıkı kapadı. Ölmek istemiyordu. Böyle değil!

“Ecdera gördüğünü söyle, bıraham!” dedi Grok.

“H-h-hayır!” diye bağırdı Wiglaf.

Wiglaf, Sör Mort’un sesini duydu: “Onu hemen içeri çek, evlat!”

“Hemen, Grok!” diye kükredi Erica. “Yoksa kılıcımın ucundan fazlasını tadarsın!”

“Aaayy!” diye bağırdı Grok. “Acudu!”

Wiglaf aniden yukarı çekildiğini hissetti. Sonunda ayakları taş zemine değdi.

“Wiggi?” diye sordu Dudwin. “İyi misin?”

“Ihhh,” diye homurdandı Wiglaf.

Grok, Erica’ya baktı.

“Yaraladın beni!” diye bağırdı. “Bah!” Grok tuniğinin kolunu yukarı çekti ve kolunun arkasını herkese gösterdi. Üzerinde ancak böcek ısırığı büyüklüğünde minik bir şişlik vardı. Kana-mıyordu bile.

“Ölmezsın Grok,” dedi Erica.

“Heee,” dedi Grok. “Ama acuttu!” Ağlamak üzereymiş gibi görünüyordu.

Ders sonunu haber veren zil çaldı.

“Yarın, çocuklar,” dedi Sör Mort, öğrenciler sınıftan çıkarken. “Köpük’ü eski kılıç-hançer numarasıyla nasıl öldürebileceğinizi göstereceğim. Bu taktik daima işe yarar. Bir ejderhanın kafasını karıştırmak için mükemmeldir.”

Angus, Wiglaf’ın sınıftan çıkmasına yardım etti. Grok da Wiglaf’ın diğer tarafındaydı.

“Sadece ecderayı görmene yardım ediyodum, ahbap!” dedi.

“Buna kesinlikle inanmıyorum,” dedi Wiglaf.

“Hee, gercehten,” dedi trol. “Bana güvenmiyon mu?”

Wiglaf ona acıyordu; Ejderha Avcıları Okulu’ndaki tek trol olarak yapayalnızdı aslında.

Onunla arkadaş olmaya çalışmıştı. Ama bu trol'e nasıl güvenebilirdi ki?

“Hayır, sana güvenmiyorum, Grok,” dedi Wiglaf.

“Ben de güvenmiyorum,” dedi Angus.

Grok sırttı. “İyi deneme,” dedi ve kahkahalar arasında koşarak uzaklaştı.

Wiglaf, Leş Kokulu Yeşil Dere'ye düşmüştü ve neredeyse boğuluyordu. Bir ejderhanın pençesine yakalanmıştı, az kalsın pestili çıkıyordu. Ama Doğu Kulesi merdiveninden inerken, Grok ile birlikte olmanın en kötüsü olduğunu düşündü. Trol, Wiglaf'ı koca bir aptal gibi gösteriyordu.

Kitaplar Yemek İçindir

Grok, “Şimdi nereye, ahbap?” diye sordu, merdivende Wiglaf’a yetişerek.

“Kütüphaneye gidiyorum. Gelmek zorunda değilsin,” dedi Wiglaf, umutla.

“Hee, gelmem gerek,” dedi Grok. “Hep birlikte olmah gerek.”

“Hareketlerine dikkat etsen iyi olur, Grok,” dedi Wiglaf. “Ejderha Avcıları Okulu kütüphanecisi Birader Dave gerçekten çok tatlı biridir.”

Grok sırttı. “Gusel gitapları severih.”

Wiglaf, Grok’u Ejderha Avcıları Okulu’nun Güney Kulesi’ne götürdü. Grok ne tür kitaplar seviyordu acaba? Muhtemelen *Kötü Şakalar* ve *Da-*

ha Kötü Şakalar. 427 basamağı tırmandıklarında, Wiglaf nefes nefese kalmıştı. Ama Grok basamakları hiç sorun yokmuş gibi tırmanıyordu.

“Birader Dave!” diye seslendi Wiglaf.

Ufak tefek bir rahip, yuvarlak camlı gözlüğüyle bir kitap rafının arkasından çıktı.

“Wiglaf!” dedi Birader Dave, sevinçle. “Seni gördüğüme ne kadar sevindim! Geçen yazdan beri ne kadar da büyümüşsün!”

“Gerçekten mi?” diye sordu Wiglaf, mutlulukla.

Birader Dave başıyla onayladı. “Yanında kimi getirdin böyle?”

“1. Sınıf arkadaşım. Adı Grok,” dedi Wiglaf.

“Ejderha Avcıları Okulu’na hoş geldin Grok,” dedi Birader Dave. “Umarım burada mutlu olursun.”

Grok’un gözleri aniden iri iri açıldı. Bir çılgılık atıp kitap raflarının arkasında gözden kayboldu.

“Ne oldu sana evlat?” diye sordu Birader Dave.

“Ecdera!” diye bağırdı Grok. “Yeşil ecdera!”

“Kurtçuk’tan mı söz ediyor?” Wiglaf, Angus ile birlikte büyüttükleri genç ejderhayı görmeyi

umarak pencere yarığına koştı. Ama gökyüzü boştu. “Ne ejderhası, Grok?” diye seslendi. “Yine yalan söylüyorsun, değil mi?”

“Yerde!” diye seslendi Grok, rafların arkasından.

“Bu sadece bir yastık Grok,” dedi Wiglaf. “Gel de kendin bak.”

Grok kitap rafının arkasından baktı. Birader Dave’in yaptığı büyük yeşil ejderha biçimli yastığı tepeden tırnağa süzdü. Uzun, çatallı pembe dilli keçeden yapılmıştı. Pençeleri ve dişleri de öyle.

Grok saklandığı yerden çıktı. Ama titremesi hâlâ dinmemişti.

Wiglaf’ın burnuna ağır, güçlü, baharatlı bir koku geldi. Burnu gıdıklandı ve hapşırıldı.

“Ejderha iyiliğini versin evlat,” dedi Birader Dave.

“Korkacak bir şey yok,” dedi Wiglaf.

“Ben? Gorkmah? Gıh-gıh! Gıh-gıh!” diye güldü Grok. “Gerceh olmadımı biliyodum ki. Dalga geçiyodum.”

Ama Wiglaf buna inanmadı: Acaba sert trol görüntüsünün altında, Grok gerçekte korkağın teki miydi?

“Kitapları karıştır Grok,” dedi Birader Dave. “Wiglaf ile benim biraz konuşmamız gerek.”

Trol uzaklaşırken, Birader Dave masasının çekmecesini açtı ve bir kitap çıkardı.

“Bu bir zamanlar büyük-büyük-büyükbabama aitti,” dedi Birader Dave. “O büyük-büyükbabama verdi, o büyükbabama verdi, o babama verdi, babam da bana verdi. Ben de şimdi senin almanı istiyorum, Wiglaf.”

Wiglaf kitabın başlığına baktı: *Bir Şövalye ve Ejderhası*.

“Bu, ejderha yumurtası bulan bir şövalyeyle ilgili, evlat,” dedi Birader Dave. “Şövalye ve ejderhanın birlikte yaşadığı maceraları anlatıyor.”

“Ah, çok teşekkür ederim, Birader Dave!” dedi Wiglaf.

“Bir şey değil,” dedi Birader Dave, kitabı verirken. “Geçen hafta Kurtçuk beni görmeye geldi,” diye ekledi.

“O nasıl?” diye sordu Wiglaf, sevgili ejderhasıyla ilgili haber almaya hevesli bir şekilde.

“Ah, çok büyümüş!” dedi Birader Dave. “Ama...” Birader Dave bir anda sustu ve çevreyi dinledi. “Bu sesler de ne?”

Wiglaf da dikkatle kulak kabarttı. “Bir şey duyuyorum,” dedi. “Grok!” diye bağırdı ve Birader Dave’e döndü. “Korkarım bizim trol yine yaramazlık peşinde. Grok!” diye seslendi. “Grok!”

Grok cevap vermedi.

Birader Dave parmağını dudaklarına bastırdı.

İkisi birlikte dinlediler. Yine birisi bir şey çiğniyormuş gibi sesler geldi.

Kütüphanenin arkasına doğru parmak uçlarında yürüdüler. İki kitap rafının arasında, yerde trol oturuyordu.

Birader Dave korkuyla yutkundu. “Ah, Grok! Ne yaptın sen?”

“Grok!” diye bağırdı Wiglaf. “Hayır!”

Grok oturduğu yerden onlara bakarak gülümsedi. Etrafında kitaplar yağılmıştı.

“Hee, Birader!” dedi Grok. “Burda gercehten gusel gitaplar var.” Elinde tuttuğu kitaptan kocaman bir ısırık alıp çiğnedi.

“Lütfen, duuuur!” diye bağırdı Birader Dave. “Bir ısırık daha alma!”

“Bir tane daha.” Grok bir ısıruk daha aldı.
“Neeffiss beaa!”

“Kitaplar okumak içindir!” diye bağırdı Wiglaf.

“Senin için,” dedi Grok. “Biz yerih.” Grok karnını tuttu ve gürültülü bir şekilde geçirdi.

“Hemen bu kütüphaneden çık, Grok!” dedi Birader Dave, sert bir tavırla.

Wiglaf ufak tefek rahibi daha önce hiç bu kadar öfkeli görmemişti.

“Ehh, taam,” dedi trol. “Ama gitap alayım mı?”

“Almasan daha iyi olur,” dedi Birader Dave.
Grok’un karnından gurultular yükseldi.

“Gitabı çoh hızlı yedim beaa!” diye uludu. Yine geçirdi. “Yatmam gerek. Hadi, ahbap. Beni yataa götür.”

“Yatağına kendin git Grok,” dedi Wiglaf.

“Hayır!” diye bağırdı Grok. “Hep birlikte olmalıyız!” Yine midesi guruldadı. Sesi gök gürültüsü gibiydi.

Wiglaf başını iki yana salladı.

Grok homurdandı. Sonra döndü ve 427 basamağı karnını tuta tuta indi.

Wiglaf, yarısı yenmiş kitap yığınına temizlemesi için Birader Dave'e yardım etti.

"Fıstıklı Çörek Kardeşliği'ndeki kardeşlerim kopyalar çıkarmaya bayılır," dedi Birader Dave. "On ila on iki yıl içinde bu kitapları yine rafa koyabiliriz."

"Buna çok üzüldüm," dedi Wiglaf.

"Senin hatan değildi ki evlat," dedi Birader Dave. "Bilemezdin." Ufak tefek rahip düşünceliydi. "Eğer onu da yemediyse, bu arkadaşın için sana yardımcı olabilecek bir kitabım var."

Birader Dave uzaklaştı. Geri döndüğünde, elinde küçük, deri ciltli bir kitap vardı: *Trol'ler Hakkında Her Şey*.

Birader Dave kitabı açtı. "Şunu oku, Wiglaf," dedi ve kitabı ona verdi.

EN ÖNEMLİ 10 TROL TÜYOSU

10. Bir trol; altı insan, üç ogre veya yarım dev gücündedir.

9. Bir trol'ün ayaklarındaki parmak sayısı değişebilir ve asla ayakkabı giymez.

8. Mutlu bir trol, güçlü bir nane kokusu yayar.

Wiglaf başını kitaptan kaldırdı. “Evet, işte Grok böyle kokuyor!” diye haykırdı. “Nane!”

“Ah,” dedi Birader Dave. “O kokuyu ben de aldım. Güzel bir kokuydu.”

Wiglaf başıyla onayladı ve Grok ejderha yastıktan korktuğu zaman kokunun değiştiğini hatırladı. O zaman nane değil, güçlü ve baharathı bir koku yaymıştı.

Wiglaf devam etti:

7. *Bir trol güneş ışığından hoşlanmaz; bunun yerine, geceleri karanlıkta, bir köprünün altında veya bir mağarada saklanmayı tercih eder.*
6. *Bir trol yaramazlık yapmaktan başka bir şey düşünmez.*
5. *Bir trol daima açtır ve neredeyse bulabildiği her şeyi yer; sopalar, taşlar, kitaplar ve solucanlar dahil.*
4. *Bir trol'ün yoğun, siyah kanı değdiği insanı anında yakar.*
3. *Bir trol iş yapmamak için her türlü yola başvurur.*

2. Bir trol iğrenç şakalar yapmayı ve yalan söylemeyi sever.

1. Bir trol'e asla güvenmeyin.

“Keşke bu kitabı Grok'u buraya getirmeden önce okumuş olsaydım!” dedi Wiglaf.

Birader Dave nazikçe gülümsedi. “Ama bu zorlu 1. Sınıf arkadaşından ne gibi iyilikler geleceğini asla bilemezsin.”

Gizemli “K” İşareti

Tava, “Kalkın bakalım çocuklar!” diye bağırdı, iki tencereyi birbirine vurarak. “Ejderha Avcıları Okulu’nda güzel bir gün daha başlıyor.”

Wiglaf yatağından çıktı. Bu sabah fazlasıyla uykuluydu. Erica’nın mini meşalesini alarak geç saate kadar uyanık kalmış ve *Bir Şövalye ve Ejderhası*’nı okumuştı. Şimdiye kadar okuduğu en iyi kitaptı bu. Şövalyenin ve ejderhasının kötü büyücüyle akbabasını yenip yenemeyeceğini görmek için sabırsızlanıyordu.

Wiglaf kitabı kemerine sıkıştırdı. Bir bölüm daha okuyabilmek için gün içinde bir fırsat bul-

mayı umuyordu. Tunığini giyerken burnuna nane kokusu geldi. Bu yüzden, başını boyun deliğinden geçirdiğinde karşısında trol'ü bulmak onu şaşırtmadı. Grok'un tunığinin, Ejderha Avcıları Okulu'nda yediği her öğünde yeni lekelerle dolduğunu fark etti.

“Gahfaltı zamanı, ahbap,” dedi Grok. Bu sabah omzunda bir çanta asılıydı.

“Hazırım,” dedi Wiglaf.

İkisi birlikte yemek salonuna ilerlediler. Yol-
da Aggie, Dudwin, Bilge ve Maggot da onlara katıldı. “Neden siz 2. Sınıf arkadaşlarınızla birlikte değilsiniz?” diye sordu Wiglaf.

“Onlar çok sıkıcı,” dedi Bilge.

“Evet,” dedi Maggot.

“Seninle ve Grok ile olmayı tercih ederiz, Wiggi,” dedi Dudwin.

“Özellikle de Grok ile,” dedi Aggie. “O çok eğlenceli!”

“Hee,” dedi Grok.

“Ne istiyorsunuz, çocuklar?” diye sordu Tava, kahvaltı kuyruğunda sıra onlara geldiğinde. “Yılanbalığı kızartması mı? Hendek şuruplu yılanbalığı gofreti mi?”

“İkisinden de!” diye bağırdı Grok, tepsisini uzatarak.

“İkisinden de!” dediler 1. Sınıf taklitçileri, tepsilerini uzatarak.

Wiglaf sümüklü buritolara baktı. Koyu kah-verengi gofretlerin içinde yüzdüğü şey de çamur olmalıydı.

“Gofret,” dedi, daha söylerken midesi bulanarak.

Grok herkesten önce masaya gitti. Aggie ve Dudwin trol’ün iki yanına oturdular.

“Bu adil değil,” dedi Bilge. “Siz akşam yemeğinde de Grok’un yanında oturmuştunuz.”

Trol kızartmayı aldı ve olduğu gibi ağzına attı. Çiğnerken suyu ağzının kenarlarından çenesine aktı.

Dudwin ve diğer 1. Sınıf öğrencileri de onu taklit ederek kızartmalarını olduğu gibi ağızlarına attılar. Maggot neredeyse boğuluyordu ve çıkarmak zorunda kaldı. İğrençti!

Wiglaf iç çekti. Bir tane arkadaşı olması zaten yeterince kötüydü. Şimdi aniden beş tane oluvermişti! Bu uzun bir hafta olacaktı.

“Eh, ahbap,” dedi Grok, iki gün sonra öğle yemeğinde. Ağzı Tava'nın yılanbalığı turtasıyla doluydu. “Sırada ne va?”

“Evet,” dedi Maggot. “Sırada ne var?”

“Ejderha Bilimi dersi,” dedi Wiglaf. “Profesör Pluck ile.”

“Bilim mi? Uyyy!” dedi Grok. “Ben ecdera öldürmek istiyom. Göpüh gibi!”

“Ben de!” dedi Bilge. “Bir sürü ejderha öldürmek istiyorum!”

“Evet!” dedi Maggot. “Ben de.”

“Ah, ben de,” dedi Dudwin.

“Ben de varım,” dedi Aggie. “Sanırım.”

“Şimdilik derse gitmek zorundayız,” dedi Wiglaf. “Üstelik arka sıralarda yer bulmak için oraya erken gitmeliyiz. Profesör Pluck konuşurken tükürük saçar. Önde oturursanız, suratınıza tükürür.”

“Iyyy!” dedi Aggie.

Ama Grok sırttı. “Görmeh istedim!”

Grok cebinden hamamböceğini çıkardı ve masanın üzerine koydu. “Haydi beaa, Sürüngen!” dedi.

Hamamböceği, Wiglaf'ın tabağına doğru gitti ve yılanbalığı turtasının üzerinden hızla geçti.

“İyyy!” dedi Wiglaf, tabağı iterek.

“Ah, yemeh istemiyon mu?” dedi Grok, hamamböceğini cebine sokarken. Tabağı kapıp turtayı ağzına boşalttı ve sonra da tabağı yaladı. Sonra tabağı da yedi.

1. Sınıf öğrencileri kahkahalara boğuldu.

Yemek nihayet bittiğinde, Wiglaf onları Kuzey Kulesi'ne götürdü.

“Lütfen içeri girin, öğrencilerim!” dedi profesör. “Çantalarınızı koyun, bir parşömen alın ve oturacak bir yer bulun.” P ve b harflerini söylediği her seferinde tükürük saçıyordu.

Wiglaf bir parşömen aldı. Üzerinde bir su ejderhasının iki çizimi vardı. Üzerinde “İçmeden Önce” yazan resimde küçük karınlı bir ejderha görünüyordu. “İçtikten Sonra” başlıklı ikincisinde ise, karnı dev gibi bir top haline gelmiş bir ejderhanın resmi vardı.

Wiglaf parşömene baktı.

“En arka sıradaki şu iki sandalyeye oturalım, Grok,” dedi.

Trol cevap vermediğinde, Wiglaf ona döndü. Trol bir saniye önce yanındaydı. Şimdi nereye gitmişti ki?

“Herkes yerlerine, öğrencilerim!” dedi Profesör Pluck. “Ben dakik bir profesörüm. Tam zamanında başlamayı tercih ederim.”

Wiglaf havayı kokladı. Trol’ün nane kokusunu alabiliyordu ama onu hiçbir yerde göremiyordu.

“Yerlerinize!” diye bağırdı Profesör Pluck.

Wiglaf aceleyle sınıfın arka tarafına doğru ilerledi. Tam oturmak üzereyken, görünmez bir güç onu kaldırdı.

“Aaaaayyy!” diye bağırdı Wiglaf, güç onu sınıfın ön tarafına götürüp ön sıradaki sandalyelerden birine oturturken.

“Ön tarafa oturan bir öğrenci!” dedi Profesör Pluck, Wiglaf’a sırtarak. “Harika! Şimdi, dikkatinizi buraya verin bakalım! Çoğu ejderha alev püskürür. Bugün su püsküren özel ve tuhaf bir türden söz edeceğim.”

Profesör Pluck'ın kendisi de su saçıyor du doğrusu. Hem de tam Wiglaf'ın yüzüne! İyyy! Wiglaf kalkmaya çalıştı ama bir şey onu olduğu yerde tutuyordu.

“Parşömenin üzerine özellikle **bakın,**” dedi Profesör Pluck. “**Burada,** litrelerce su yutan küçük bir su ejderhasını görüyorsunuz. Karnındaki bir kese, suyla şişerek dev gibi olur. Sonra suyu muazzam bir güçle dışarı **püskürtür.**”

Wiglaf'ın yanaklarından ve boynundan su damlaları süzülüyordu. Havuç turuncusu saçları ıslanıp başına yapışmıştı. Acınacak haldeydi.

“Bir su ejderhası,” dedi Profesör Pluck. “Siz daha, ‘**Bir berber bir berbere bre berber gel beraber bir berber dükkânı açalım,**’ diyemeden **bir hendeğin suyunu boşaltabilir!**”

Profesör Pluck su ejderhaları hakkında su saçadursun, Wiglaf'ın kulağına tanıdık bir ses geldi: “Gıh-gıh! Gıh-gıh! Gıh-gıh!”

“Grok!” diye fısıldadı Wiglaf. “Neredesin?”

“Tam yanında, ahbap,” dedi Grok. “Boyle sırsıklam coh gomih görünüyon.”

Aniden, Wiglaf'ın yanında kıvılcımlar çıktı.

“Aaaaaayyy!” diye bağırdı trol’ün sesi, daha fazla kıvılcım patlarken. “Aaaahhh!”

“Prens Peter’in pileli pantolonu adına!” diye bağırdı Profesör Pluck.

“Bu uğursuzluk işareti!” diye bağırdı Torblad. “Lanetlendik!”

Wiglaf neler olup bittiğini şimdi anlıyordu. Grok her nasılsa Dudwin’in görünmezlik başlığını başına geçirmişti!

Kıvılcımlar her yöne saçılıyordu.

“Aaaah!” diye bağırdı Grok. “Ayyyy! Acuttu!”

“Zappiti Zip’ de, Grok!” diye seslendi Dudwin.

“Zap-aaahh!” diye bağırdı trol.

Çok parmaklı yeşil bir ayak görüldü. Sonra kayboldu. Trol’ün diğer ayağı görüldü ve o da kayboldu. Trol’ün göbeği bir görünüp bir kaybolmaya başladı.

Ejderha Bilimi sınıfındaki öğrenciler gülmekten yerlere yatmışlardı.

Çok büyük bir kıvılcım patlaması bilim sınıfını aydınlattı.

“AAAAAYYYYYY!” diye bağırdı Grok.

Grok'u göremiyordu ama Wiglaf onun güçlü, baharatlı korkmuş trol kokusunu yine alıyordu ve yine hapşırırdı.

Grok'un kolu bir görünüp bir kayboluyordu. Sonra trol'ün iri kafası görüldüğünde, Wiglaf ne yapması gerektiğini biliyordu. Başlığı tutup çekti ve Grok'un kafasından çıkardı.

"Bu harikaydı, Grok!" diye bağırdı Bilge.

"Evet!" diye bağırdı Maggot.

"Ne gösteri!" diye bağırdı Aggie.

Dudwin ayağa fırlayarak alkışladı.

Grok sırtıttı ve eğilerek selam verdi. Sonra Wiglaf'a döndü.

"Başlı başa geri ve, ahbap," dedi. "O benim!"

"Hayır, değil," dedi Wiglaf, başlıktan son kıvılcımlar koparken.

"Ben istemiyorum," dedi Dudwin. "Grok'un olabilir."

"Öğrenciler, lütfen!" diye araya girdi Profesör Pluck. "Kesin! Bırakın da ben konuşayım!"

Ama daha Profesör Pluck başka kelime *saçamad*an, sınıfın kapısı ardına kadar açıldı ve iri bir ördek içeri girdi.

“Pullu McDuck intikam için döndü!” diye bağırdı Torblad.

“Hayır,” dedi ördek. “Sadece benim, Yorick.”

Mordred’in izcisi Yorick, kılık değiştirme ustasıydı. Etrafta yolculuk eder, bir şeyler görüp duyardı. Öğrendiklerini rapor etmek için Ejderha Avcıları Okulu’na dönmüştü.

Yorick ördek kafasını çıkardı.

“Bu tüylerin altı çok sıcak,” dedi. “Haberler getirdim!”

“Söyle o zaman!” dedi Profesör Pluck.

“Oraya buraya gittim,” dedi Yorick. “Dere-tepe düz gittim. Gölleri, su birikintilerini ve dere-leri yüzerek geçtim.”

Wiglaf, Mordred orada olsa, “Konuya gel be adam! Ne söyleyeceksen söyle!” diye bağıracağını biliyordu.

Ama Mordred orada değildi ve Yorick ancak uzun uzadıya konuştuktan sonra konuya girdi: “Her derenin, gölün, nehrin kıyısındaki her ağacın üzerinde, bir *K* işareti vardı.”

“Köpük!” diye bağırdı Dudwin. “Bu onun imzası!”

“Evet,” dedi Yorick. “Köpük yüzerek buraya doğru geliyor. Doğruca Ejderha Avcıları Okulu’na.”

Grok şato duvarındaki yarığa koşup aşağı baktı.

“Göpüh hendehte!” diye bağırdı. “Burda!”

“Köpük gerçekten orada mı, Grok?” diye seldi Wiglaf. “Yoksa bu da başka bir şaka mı?”

“Göpüh hendehte!” diye bağırdı trol. “Yeminlen!”

Wiglaf, Grok’a asla güvenmiyordu. Ama aşağıdan gelen bağırtıları ve su seslerini duydu. Belki de bu kez trol doğruyu söylüyordu.

Dev Ejderha

Mordred, “Hendekte ejderha var!” diye bağırdı, aşağıdaki şato avlusundan. “Öğrenciler, silah başına! Silah başına!”

“Hendeğe!” diye bağırdı Erica. “Bu ejderhayı ortadan kaldıracamız!”

Bütün çocuklar Profesör Pluck’ın sınıfından koşarak çıktılar.

“Lütfen giderken parşömeni aldığımız yere bırakın!” diye bağırdı Profesör Pluck, arkalarından.

“Senle galacam, ahbap,” dedi Grok, merdivenden döne döne aşağı inerken. Ardından şato koridorlarından geçtiler ve avluya fırladılar.

Wiglaf'ın burnuna trol'ün güçlü, baharat kokusu geldi.

“Ejderhayı öldürün ve altınları kapın!” diye bağırdı Mordred, çocuklar şato avlusunu koşarak geçerken. “Ben ofisimden sizi izleyeceğim!”

Bunu söyledikten sonra, müdür, şato basamaklarını tırmanıp kapıda gözden kayboldu.

Çocuklar asma köprüye koştular. Koç Plungett asma köprüünün dibinde duruyordu.

“Gırtlak Dalışı'nı hatırlayın!” diye bağırdı.

“Köpük görünürde yok,” dedi Angus, hendeğin yanında yerlerini alırlarken.

“Ben de göremiyorum,” dedi Dudwin.

“Belki de hendeğin şatonun arka tarafındaki gizli kısmında saklanıyordur,” dedi Wiglaf.

“Saldıralım mı?” diye sordu Janice.

“Evet!” dediler Maggot ve Bilge.

“Hayır!” dedi Erica. “Bırakın Köpük yüzüp dışarı çıksın ve kendisini bekleyen güçlü savaşçıları görsün.”

“İyi fikir,” dedi Wiglaf. “Neredeler?”

“O güçlü savaşçılar *biziz*, Wiggi,” dedi Erica.

Grok, Wiglaf'ın yanında duruyordu ve ilk kez sessizdi.

Wiglaf ona döndü. Trol endişeli görünüyordu. Havada baharat kokusu vardı.

“Sorun nedir, Grok?” diye sordu Wiglaf.

“Yoh bi şey, ahbap,” dedi Grok.

Sör Mort zorlukla yürüyerek asma köprüye geldi. Bir eline kılıcını, diğerine hançerini almıştı ve ikisini elleri arasında atarak Köpük'ü şaşırtmayı planlıyordu. Yaşlı şövalyenin miğferinin siperliği inikti. Wiglaf, onun önünü görüp görmediğini merak etti, çünkü feci şekilde sendeliyordu.

“Geri çekilin, çocuklar!” diye bağırdı Sör Mort. “Gerçek bir şövalyenin eski düşmanımla savaşması için yol açın!”

Sonra Sör Mort yanlış bir adım attı ve hendeğe yuvarlandı. Üzerinde zırh olduğu için hızla batmaya başladı.

“Sizi kurtaracağız!” diye bağırdı Wiglaf. Hendeğe doğru atıldı. Erica, Angus, Janice ve Dudwin de peşinden. Birlikte Sör Mort'u yukarı çekmeyi başardılar.

Koç Plungett, yaşlı şövalyeyi alıp çimenlere yatırdı.

“Zırhını çıkarın,” dedi Koç.

Erica miğferini çıkarmaya çalışırken, Wiglaf da göğüs zırhını çözmeye başladı. Angus zırhın kol kısımlarını çıkardı. Erica, Sör Mort’un zırh çizmelerini tutarken, Janice de bacak zırhını çekiştirdi. Uzun kırmızı iç giysileriyle yatarken, Sör Mort çok küçük görünüyordu. Sonunda gözlerini açtı. “Ah, eski taktik,” dedi. “Daima işe yarar.”

“Onu kurutmak için içeri götüreceğim,” dedi Koç. Sör Mort’u omzuna astı ve aceleyle şatoya koşturdu.

“Sanırım Köpük’ü gördüm!” diye bağırdı birisi.

“Evet! Evet! İşte orada!” diye bağırışlar yükseldi.

Wiglaf, Grok’u koşarak hendekten kaçarken gördü. Trol gizlenmek için büyük bir kayanın arkasına atladı.

Wiglaf onun arkasından koştu. “Sorun nedir, Grok?” diye sordu. “Bizimle birlikte ejderhayla savaşmak istemiyor musun?”

“Şindi işim va ahbap,” diye seslendi Grok, kayanın arkasından.

Korkan trol’ün baharat kokusu Wiglafı bir kez daha hapşırttı. Tam yüzünü hendeğe doğru döndüğünde, parlak mavi bir ejderhanın şatonun arkasından çıktığını gördü.

Köpük!

Wiglaf ejderhanın bu kadar küçük olduğunu görünce çok şaşırды; Papatya’dan daha büyük değildi! Yüzünde dost canlısı bir gülümseme vardı. Başının üzerindeki boynuzdan güzel bir melodi yayılıyordu.

Wiglaf koşarak geri döndü ve hendeğin kenarında bekleyen diğerlerine katıldı.

“Köpük’ün korkunç olmadığını sana söylemiştim, Wiggi!” dedi Dudwin. “Ona bir baksana!”

“Korkunç görünmüyor,” dedi Wiglaf. “Ama görünüş her şey değildir, Dudwin.”

“Selam, çocuklar!” diye seslendi Köpük. “Hepiniz beni karşılamaya geldiğiniz için çok teşekkürler!”

“Buraya seni karşılamak için gelmedik, Köpük!” diye bağırdı Erica.

“Seni öldürmek için buradayız!” diye bağırdı Janice.

“Evet!” diye bağırdılar Bilge ve Maggot.

“Gülünç olmayın,” dedi Köpük. “Benim size zarar vermek gibi bir niyetim yok ki. Sadece öğretmenlerinizden biriyle eski bir hesabı kapamak istiyorum, hepsi bu.”

Köpük konuşurken yüzüyordu. Yaklaşırken, Wiglaf ejderhanın boynunda altın bir madalyon asılı olduğunu gördü. Madalyonun üzerinde *K* harfi vardı. Ejderhanın mavi pullarının üzerinde parlıyordu.

“Harika bir şey görmek ister misiniz?” diye sordu Köpük, parlak mavi gözlerini kırıştıırarak. “Şunu izleyin.”

Köpük sırtüstü yattı. Perdeli ayaklarından birini havaya kaldırdı ve pençelerini işaret etti. Sonra pençeler gözden kaybolana kadar bacağını yavaşça suyun içine daldırdı. Hendek suyu çılgın gibi köpürdü.

Köpük aniden topaç gibi dönerek suyun üzerine fırladı. Dönmesi durdu ve “Ta-taaa!” diye bağırdı.

“Bu süperdi!” diye bağırdı Bilge.

“Evet!” diye bağırdı Maggot.

“Tekrar yap!” diye bağırdı Dudwin, alkışlayarak.

“1. Sınıf!” diye bağırdı Erica. “Sizi kandırmasına izin vermeyin! Köpük tehlikelidir!”

“Ah, haydi ama!” dedi Aggie. “Ona bir baksana. Çok şirin!”

Köpük gülümsedi ve iri mavi gözlerini kırıştırdı. “Daha fazlasını görmek ister misiniz?”

“Evet!” diye bağırdı 1. Sınıf öğrencileri.

“Daha!” diye bağırdı Grok, kayanın arkasından fırlayıp gelerek. “Daha, ecdera!” Hendeğin kenarına koştu.

Köpük havayı koklayarak burnunu kırıştırdı; sanki hoşlanmadığı bir koku almış gibiydi. Suyun altına daldı ve Grok’tan uzakta tekrar ortaya çıktı.

“İşte!” dedi Köpük. “Şunu izleyin!”

Ejderha daire çizerek yüzerken, bir kanadını suyun üzerinde çırpıyordu. Ardından aniden suya daldı. Sonra ayakları önce görünecek şekilde tekrar geldi ve suyun üzerinde sakince uzandı.

Sonra, fokbalığı gibi dönüp durarak yüzmeye başladı.

Wiglaf, Köpük'ün yetenekli olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Köpük'ün gerçekten tehlikeli olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

Ejderha su balesini bitirdiğinde, hendeğin kenarına doğru yüzdü ve Erica'ya yaklaştı.

“Görünüşe bakılırsa bu grubun lideri sensin, kız,” dedi.

“Doğru bildin, Köpük!” dedi Erica.

“O zaman bana bir iyilik yapıp Sör Trom'dan biraz buraya gelmesini isteyebilirsin,” dedi Köpük.

“Köpük,” dedi Erica. “İki seçeneğin var. Ya gidip bir daha geri dönmezsin ya da seni öldürürüz. Kendin karar ver.”

Köpük gülümsedi. “Hayır. SENİN iki seçeneğin var,” dedi. “Gidip Sör Trom'u getirirsin ya da...”

Erica onun sözünü kesti: “Asla!” diye bağırды.

“Sen bilirsin, kız,” dedi Köpük.

Ejderha ağzını suyun içine soktu.

Wiglaf ejderhanın suyu emdiğini duydu. Hendekteki su giderek azalmaya başladı. Yılan-

balıkları etrafta kayaların üzerinde sıçramaya başlamıştı.

Hendekteki su seviyesi inerken, Köpük'ün vücudu giderek büyüyordu. Başı şişko karnının üzerinde küçücük kalmıştı.

“AAAAayyyy!” diye bağırdı Grok, ejderha genişlerken. Tekrar kayanın arkasındaki saklanma yerine koştu.

Köpük inanılmaz bir boyuta ulaşmıştı. Hendekteki suyun neredeyse tamamını emdiğinde, Profesör Pluck şato duvarındaki yarıktan kafasını uzattı. “**Bir berber bir berbere bre berber gel beraber bir berber dükkânı açalım!**” diye bağırdı.

Köpük başını kaldırdı. Şimdi neredeyse şato kadar olmuştu.

“**SÖR TROM’U BURAYA GETİRİN!**” diye kükredi Köpük. “**YOKSA SÖRF TAHTALARINI-ZI HAZIRLAYIN; KENDİNİZ KARAR VERİN!**”

Gece Yarısı Kâbusu

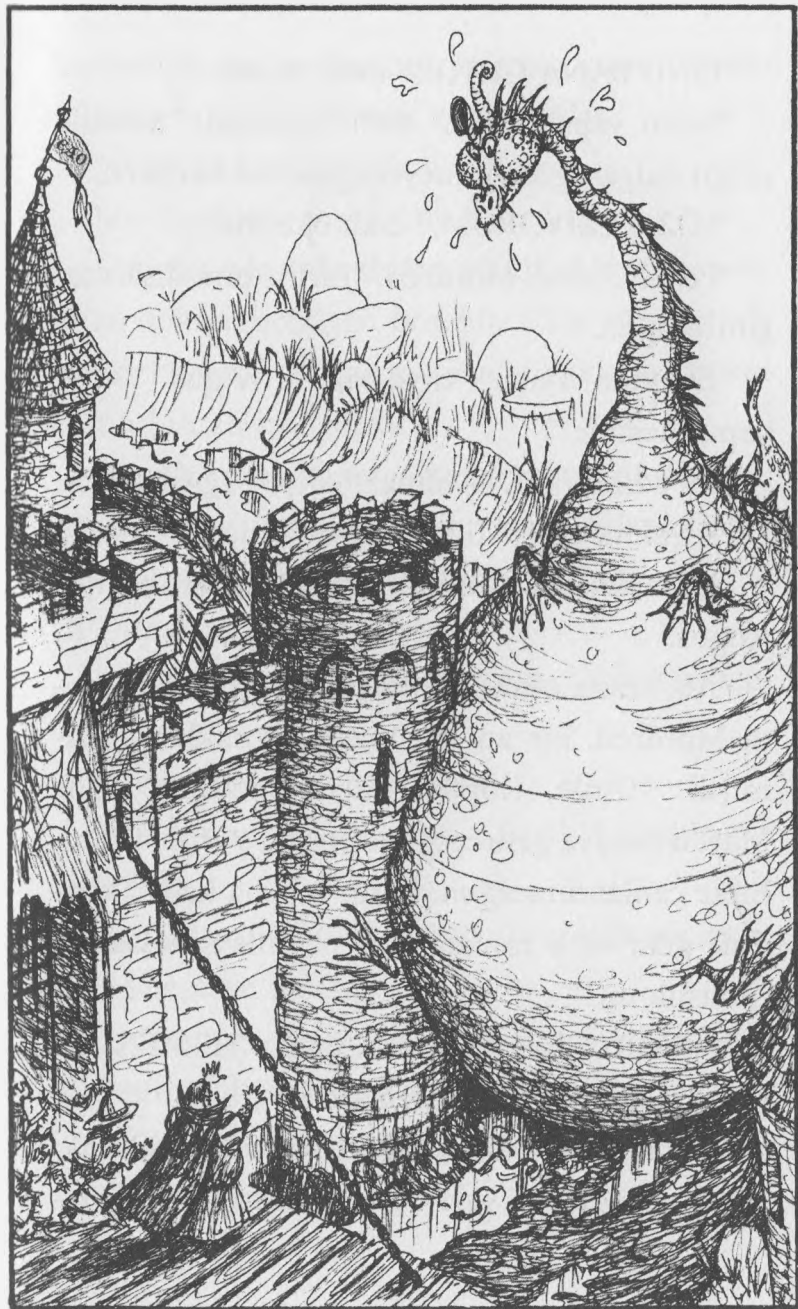
Mordred, “Dur! Dur!” diye bağırdı, koşarak asma köprüye gelirken. “Okulumu sular altında bırakma, Köpük. Konuşalım!”

“SEN DE KİMSİN?” diye sordu Köpük.

“Muhteşem Mordred,” dedi Mordred. “Ejderha Avc... bu okulun müdürüyüm. Sör Trom dediğin kişi benim öğretmenlerimden biri.”

“SÖR TROM’U HEMEN BURAYA GÖNDER!” diye bağırdı Köpük. “YOKSA SULU LANETİNE HAZIRLAN!”

“Sör Mort (şey, Sör Trom) talihsiz bir kaza geçirdi,” dedi Mordred. “Hendeğe düştü ve bayıldı.”

“ONU BANA GETİR!” dedi Köpük.

“Bunu yapabilirim,” dedi Mordred. “Şatoma gelgit dalgası göndermeyeceğine söz verirsen.”

“SÖZ VERİYORUM,” dedi ejderha.

“Pekâlâ,” dedi Mordred. “Birine onu dışarı taşıttıracağım.”

“Efendim! Hayır!” diye bağırdı Wiglaf. “Bunu yapamazsınız!”

“Bu adil bir dövüş olmaz!” diye bağırdı Erica.

“Alçaklık olur!” diye bağırdı Janice.

“Utanmalısın, Mordred Dayı!” diye bağırdı Angus.

“Ah, sessiz olun, sizi küçük kurabiyeler,” dedi Mordred. Bir an düşünerek tırnaklarını kemirdi. “Dinle, Köpük,” dedi sonunda. “Sör Mort’u buraya getireceğim. Etrafta yürüteceğim. Biraz canlandıracağım. Yarın sabaha kadar kendine gelir ve o zaman gelip seninle savaşıabilir. Anlaştık mı?”

“HAYIR,” diye gürledi Köpük. “HEMEN BU GECE GELMELİ. GECE YARISI!”

“Anlaşıldı!” dedi Mordred. “Burada olacak. Şimdi, hendeğimi geri boşaltır mısın lütfen? Yı-

lanbalıklarımı kaybetmek istemiyorum. Öğrencilerim başka şey yemek istemiyorlar.”

“SORUN DEĞİL,” dedi Köpük.

Mordred tekrar şatonun içine koştu.

Ejderha hendeğe doğru eğildi. Ağzını açtı ve sular tekrar hendeğe boşaldı. Kısa süre içinde hendek tekrar dolmuştu ve yılanbalıkları bu kez mutluluktan sığıyordu.

Köpük, yine Papatya'nın boyuna dönmüştü. Mutlu bir şekilde hendekte yüzmeye başladı.

“Biraz daha gösteri yap, Köpük!” diye seslendi Dudwin.

“Bize biraz daha numara göster!” diye seslendi Bilge.

“Evet,” diye seslendi Maggot.

“Biz senin hayranlarıyız, Köpük!” diye bağırdı Aggie.

Köpük gülümsedi. Sırtüstü uzandı ve suyu tekmelemeye başladı.

2. Sınıf öğrencileri, bir plan yapmak için asma köprüünün diğer tarafına çekildiler.

“Gece yarısından önce Köpük'ten kurtulmamız gerek,” dedi Erica.

“Yoksa Sör Mort gitti demektir,” dedi Janice.

“Ne yapabiliriz ki?” diye sordu Angus.

Wiglaf, kayanın arkasından ürkek ürkek bakan Grok’u gördü.

“Hey, ahbap!” diye seslendi trol, aceleyle gelirken.

Wiglaf, trol’ün acı baharat kokusunu daha kendisi gelmeden önce aldı.

“Bu koku ne?” diye sordu Erica.

“Grok,” diye fısıldadı Wiglaf. “Korktuğunda böyle kokuyor.”

“Biber gibi kokuyor,” dedi Angus ve hapsirdi:
HAAAA-PPPŞŞUUUU!

Biber! diye düşündü Wiglaf, Grok yaklaşıırken. *Grok gerçekten böyle kokuyor.*

Aniden, mesaj ağacındaki parşömeni hatırladı.

“Bu olabilir,” diye mırıldandı Wiglaf, kendi kendine.

“Ne olabilir, Wiggi?” diye sordu Erica.

“Sonra söylerim,” dedi Wiglaf, Grok yaklaşırken.

Wiglaf belki, sadece belki, Köpük’ün gizli zayıflığının neden kahkahayla belirtildiğini anlıyor olabilirdi.

“En büyük mızrağımı almaya gidiyorum,” dedi Janice.

“Sör Lancelot kılıcımın delüks versiyonunu almaya gidiyorum,” dedi Erica.

“Ben de biraz yiyecek alacağım,” dedi Angus. Üçü birlikte asma köprüye doğru koştular.

“Bahsana, ahbap,” dedi trol, Wiglaf’a.

Elini açtı. Avcunda dev gibi bir örümcek vardı.

“Yeni boceem. Adı Ağören! Gıh-gıh! Gıh-gıh!”

“Kayanın arkasında yaptığın şey bu muydu?” diye sordu Wiglaf. “Böcek mi arıyordun?”

“Hee,” dedi Grok. “Sürüngen’e ahbap buldum.”

Wiglaf, Dudwin ve diğer 1. Sınıf öğrencilerinin tezahüratlarını duydu. Köpük bir gösteri daha yapmış olmalıydı.

“Grok,” dedi Wiglaf. “Ejderhalardan korkar mısın?”

“Guldürme beni beaa,” dedi Grok. “Gıh-gıh! Gıh-gıh!”

“Ben ejderhalardan korkarım,” dedi Wiglaf.

“Haaa!” dedi Grok.

Wiglaf başıyla onayladı. “Herkes korkar,” dedi. “Belki Erica dışında,” diye ekledi. “Ama herkes koşup bir kayanın arkasına saklanmaz.”

“Ben boceh arıyodum ama,” dedi Grok.

“Tabii,” dedi Wiglaf. “Ama korksan bile bir ejderhayla savaşılabirsin. Bir ejderha avcısı olabirsin, Grok.”

“Bunu biliyom tabü, taam?” dedi Grok.

“Bu gece bir ejderha avcısı olabirsin,” dedi Wiglaf.

Grok artık o kadar kendinden emin görünmüyordu.

“Köpük’ü öldürebirsin, Grok,” dedi Wiglaf.

Trol’den güçlü bir biber kokusu yükseldiğinde sözlerini daha bitirmemişti bile. Evet, Grok gerçekten korkuyordu.

Wiglaf gökyüzüne baktı. Ejderha Avcıları Okulu şatosunun üzerinde yarımay yükseliyordu. Yıldızlar tek tük görünmeye başlamıştı. Güzel. Biraz ışık olursa, düşündüğü planı daha kolay gerçekleştirebilirdi.

“Burada kal, Grok,” dedi Wiglaf. “Hemen geri döneceğim.”

“Hee, burda dururuh,” dedi Grok ve tekrar kayanın arkasına saklandı.

Wiglaf, 1. Sınıf öğrencilerini Köpük’ün en son su balesi gösterisini izlerken buldu.

“Selam, Wiggi,” dedi Dudwin. “Köpük’e bak-sana!”

“Harika!” diye bağırdı Bilge.

“Evet!” diye bağırdı Maggot.

“Deniz tarağı dalışını görmelisin,” dedi Aggie. “İnanılmaz.”

Mavi ejderha suyun üzerinde kıvrılıp büzüle-
rek çeşitli hareketler yaparken, Wiglaf onu izledi.

Köpük topaç gibi dönerken, Wiglaf, Aggie’nin omzuna dokundu. Aggie ona döndü ve Wiglaf parmağını dudaklarına koydu.

Aggie başıyla onayladı. Tek kelime bile etmedi.

Wiglaf onu ormanın kenarına götürdü. Çabu-
cak planını açıkladı.

Aggie gülümsedi. “Grok’a yardım etmek mi? Elbette. Bana güvenebilirsin!” dedi.

“Bu plan işe yaramayabilir,” dedi Wiglaf. “Ama Sör Mort’u kurtarmak için denemek zo-
rundayız.”

Aggie başıyla onayladı. “İşe yaramasını sağlayacağım,” dedi.

İkisi birlikte geri döndüler ve Köpük’ün gösterisinin muhteşem finalini izlediler.

“Teşekkür ederim, teşekkür ederim,” dedi Köpük, çocuklar alkışlarken.

Wiglaf ellerini ağzının iki yanına götürdü ve seslendi: “Köpük!”

“Evet?” dedi ejderha.

“Boynuzunla biraz müzik çalmaya ne dersin?” diye sordu Wiglaf.

“İsteddiğiniz bir şarkı var mı?” dedi ejderha.

“Mavi Ejderha,” dedi Wiglaf.

Köpük gülümsedi. “Ah, o şarkıya bayılırım! En sevdiğim şarkıdır.”

“Benim de,” dedi Aggie. “Ben de seninle birlikte söyleyebilir miyim?”

Köpük cevap vermedi. Boynuzuyla melodiyi çalmaya başlamıştı bile.

Aggie de şarkıyı söylemeye başladı:

*“Bir zamanlar güçlü bir genç ejderhaydım,
Benimdi bütün dünya!”*

*Bir zamanlar şanslı bir ejderhaydım,
O zaman hayat güzeldi ya!*

*Sonra seninle karşılaştım
Ve dediğinde 'İşimiz bitti,'
Ne yapabiliirdim ki?
Ama mavi ol, çok mavi
Şimdi mavi, mavi bir ejderhayım..."*

Wiglaf elinden geldiğince sessiz bir şekilde geriledi ve Grok'un kayasının arkasına geçti.

"Grok!" diye fısıldadı. "Gel de Köpük'ü öldür."

"Yoh, ahbap," dedi Grok. "Bu gece olmas."

"Bu bir ejderha avcısı olmak için senin tek şansın," dedi Wiglaf.

Grok başını iki yana salladı.

"Lütfen! Yapmak zorundasım!" dedi Wiglaf.

"Sana bir şey veririm. Ne istersen!"

Grok'un küçük sarı gözleri parladı. "Ne, ahbap?"

Wiglaf'ın hiç kuruşu yoktu. Aslında fazla bir şeyi de yoktu.

“Angus yiyecek getiriyor,” dedi Wiglaf. “Şeker ister misin?”

“Yoh,” dedi Grok. “Göz topu isterim, ha?”

Wiglaf hızla düşünüyordu. Bir şey bulmak zorundaydı.

“Kitabım!” diye patladı. “Birader Dave’in bana verdiği kitap.”

“İyi bi gitap, he mi?” diye sordu Grok.

“Şimdiye dek sahip olduğum en iyi kitap,” dedi Wiglaf. Grok’un *Bir Şövalye ve Ejderhası*’nı ısırdığını görmek bile istemiyordu ama umutsuz durumdaydı. Sör Mort’u kurtarmak zorundaydı.

“Hmmm, gusel bi gitap,” dedi Grok. Ağzının suları akmaya başladı. “Taam, ahbap, anlaşuh. Ne yapacam?”

“Boynuzuyla şarkı çalarken sessizce Köpük’e yaklaş,” dedi Wiglaf. “Olabildiğince yaklaş.”

Trol’den biber kokusu yükselmeye başladı.

“Yapacak mısın, Grok?” diye sordu Wiglaf.

“He, tabü. Sös, ahbap,” dedi Grok. “Gitabı ve.”

Wiglaf *Bir Şövalye ve Ejderhası*’nı kemerinden çıkardı. Artık sonunu asla öğrenemeyecek-

ti. Bu kitap, Birader Dave'in büyük-büyük-büyükbabasına aitti. Bir trol için şekerleme olması ne kadar kötüydü!

Wiglaf kitabı uzattı. "Köpük'ü hallettikten sonra bu kitabı alacaksın," dedi.

"Yoh," dedi trol. "Şimdi."

"Önce ejderha," dedi Wiglaf, kesin bir tavırla. "Sonra kitap."

İlk Trol Ejderha Avcısı

Wiglaf kitabı kemerine soktu. Grok'un tüylü elini tuttu ve onu sessizce hendeğe doğru sürükledi.

Aggie ve ejderha hâlâ şarkı söylüyorlardı. Wiglaf şarkının mükemmel olduğunu düşündü.

*“Bir zamanlar mutlu bir ejderhaydım,
Bulutların üzerinde uçardım.
Bir zamanlar hareketli bir ejderhaydım,
Güçlü ama çok güçlü kükrerdim.”*

Hendeğe yaklaştıklarında Grok durdu. “Fihrimi değiştirdim, taam?” dedi.

“Söz verdin, Grok,” diye fısıldadı Wiglaf.

“Ne olmuş?” dedi Grok. “Ben bi trol’üm. Sö-sümü asla dutmam ki!”

“Bunu tutacaksın, Grok,” dedi Wiglaf. Aslında sormasına gerek yoktu (güçlü biber kokusu bilmesi gerekeni zaten anlatıyordu) ama yine de sordu: “Korkuyor musun?”

Grok başıyla onayladı. “He, ahbap,” dedi.

Wiglaf, trol’ü Köpük’e doğru çekti. “Kork,” dedi Wiglaf. “Hem de çok kork!”

Aggie hâlâ şarkı söylerken, Wiglaf ve Grok hendeğin kenarına ulaştılar. Köpük’ün gözleri kapanmıştı. Wiglaf kendini çaldığı şeye verdiği-gi ni görebiliyordu.

*“Bir zamanlar öfkeli bir ejderhaydım,
Mağaramdan hiç çıkmazdım.
Bir zamanlar burnumdan solurdum,
Gazabımı etrafa saçardım.”*

Wiglaf, Grok’a dönerek başıyla onayladı. Trol yavaşça ejderhaya yaklaşmaya başladı. Korku-dan titriyordu.

Aniden, Köpük’ün burun delikleri titremeye başladı. Ama “Mavi Ejderha”yı çalmaya devam etti. Aggie de hâlâ söylüyordu:

*“Bir zamanlar kötü bir ejderhaydım,
Köylüler benden kaçardı!
Bir zamanlar feci bir ejderhaydım,
Benden kötüsü çıkmazdı!”*

*Sonra seninle karşılaştım
Ve dediğinde, ‘İşimiz bitti,’
Ne yapabilirdim ki?
Ama mavi ol, çok mavi
Şimdi mavi, mavi bir ejderhayım...”*

Grok, hendeğin sığ yerine girdi. Köpük’ün bütün burnu titriyordu. Ama hâlâ çalmaya devam ediyordu.

Grok biraz daha yaklaştı... biraz daha.

1. Sınıf öğrencilerinden bazıları hapşirmaya başladı.

Aggie “Mavi Ejderha”nın nakaratını söylerken, Köpük de karmaşık ritimleri çalıyordu:

*“Şimdi mavi, mavi bir ejderhayım.
Sivri kuyruğum sallanmıyor.
Uzat testiye, biradır tüm ihtiyacım
Çünkü ben mavi bir ejderhayım.”*

Köpük'e doğru bir adım daha atarken, Grok'un korkudan ölmek üzere olduğu belliydi. Artık beline kadar hendeğe girmişti. Daha fazla yaklaşamazdı.

Aniden, boynuzun sesi kesildi.

“Haa!” diye bağırdı Köpük.

Gözleri iri iri açıldı.

“Haa!” diye bağırdı tekrar.

Kulakları titremeye başladı.

“HAAA!” diye bağırdı Köpük. Sonra koca çenesini açtı ve “HA-HA-HA-HA-HAAAPPPŞUUU!”

Wiglaf hayretle izliyordu. Tek bir hapsiriktaki ejderhanın içindeki tüm hava dışarı fırlamış gibiydi. Hapsirığı yüzünden Köpük suyun üzerinde geriye doğru sekiyordu ve sekerken de giderek küçülüyordu.

“Bakın!” diye bağırdı Dudwin. “Köpük küçülüyor!”

“Hem de çok hızlı!” diye bağırdı Bilge.

“Evet,” dedi Maggot.

Grok olanları görmüştü ve bu onu cesaretlendirmişti. Küçülen ejderhaya doğru ilerledi.

Köpük o kadar küçülmüştü ki artık bir çay fincanından daha büyük değildi. Aniden, parlak

mavi gözleri iri iri açıldı ve doğruca karşıya bakmaya başladı. Kanatları sırtında erimiş gibiydi. Perdeli ayakları durmuştu. O çok tehlikeli Köpük'ten geriye kalan tek şey, suyun üzerinde batıp çıkan minik, mavi bir ejderhaydı.

Grok onu eline aldı. "Gitti bu beeeaaa!" diye bağırdı.

"Yaşasın Grok!" dedi 1. Sınıf öğrencileri.

"Yaşasın Aggie!" diye bağırdı Wiglaf ve herkes onu da alkışladı.

"Teşekkürler," dedi Aggie, eğilerek. Wiglaf'a döndü. "Artık ejderha avcılığını yedek bir kariyer olarak sürdürmeme gerek yok. Gezgin ozanlar için eğitim veren bir okula gideceğim!"

2. Sınıf öğrencileri koşarak hendeğe geldiler. Zırhını tam olarak kuşanmış olan Sör Mort da asma köprüde görüldü. Siperliğini kaldırmıştı.

"Neler oluyor?" diye mırıldandı. "Köpük nerede?"

Grok sudan çıktı ve minik mavi ejderhayı bir ganimet gibi gururla gösterdi.

"Artık başa Ecdera Avcusu Grok diyin!" diye bağırdı.

"Bunu nasıl yaptın, Grok?" diye sordu Angus.

Trol omuz silkti.

“Bize nasıl yaptığını anlat!” dedi Janice.

“Haydi, Grok!” dedi Erica.

“Evet!” dediler Bilge ve Maggot.

Sör Mort onlara yaklaştı. “Neler oluyor?”

Grok sırttı. “Şey, eh,” dedi. “Bu gorgunç yaratıha doru hendee girdim...”

“Sonra?” dedi Janice.

“Sora burnu ditremee başladı, taam?” dedi Grok.

“Sonra?” dedi Erica.

“Yürüdüm yürüdüm,” dedi Grok.

“Peki ama yaratığı nasıl öldürdün?” diye sordu Erica.

Grok sırttı. “Onu gohudan öldürdüm, taam?”

“Ne?” dedi Erica.

“Köpük’ün gizli zayıflığı hapşırıkmiş,” dedi Wiglaf. “Grok korktuğunda biber gibi kokuyor. Biber kokusu da Köpük’ün hapşırmasına neden oldu.”

“Şimdiye kadar gördüğüm en dev hapşırıkçı,” dedi Dudwin. “Ama şimdi biber gibi kokmuyorsun, Grok.”

“Artık gorkmuyom ki,” dedi trol.

“Sör Mort kurtuldu!” dedi Angus.

“Öyle mi?” dedi Sör Mort. “Bu harika bir haber!”

“Hepsini sana borçluyuz, Grok,” dedi Janice.

“Hee,” dedi trol. “Oyle.”

Bütün Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri Grok’a tezahürat yaptı. Wiglaf, 1. Sınıf arkadaşısıyla gurur duyduğunu hissetti.

“Bu sağa hoca,” dedi Grok. Minik mavi ejderhayı Sör Mort’a verdi.

“Ah, çok teşekkür ederim, evlat,” dedi Sör Mort. “Artık McDuck ve Köpük yine birlikte yüzebilirler.”

Grok, Wiglaf’a döndü. “Ver bahah kitabı,” dedi.

Wiglaf, *Bir Şövalye ve Ejderhası*’nı yavaşça kemerinden çıkardı.

“Ne yapıyorsun Wiggi?” diye sordu Dudwin.

“Bir söz verdim,” dedi Wiglaf, üzgün bir tavırla.

Bu eşsiz kitabın yendiğini öğrendiğinde Bira-der Dave ne diyecekti acaba? Kitabı trol’e uzattı.

Grok kitabı kaptı ve burnuna götürdü. Hevesle kokladı. Sonra sivri, pembe diliyle kapağını yaladı. Ağzının suları akmaya başladı.

Ama sonra yüzünü ekşitti.

“Sevmedin mi?” diye sordu Wiglaf.

“Bu götü bi gitap,” dedi Grok. “Eski, bayat!”

“Öyle mi?” dedi Wiglaf, hevesle.

“Iyyk!” dedi trol, kitabı Wiglaf’a uzatarak.

“Teşekkürler, Grok,” dedi Wiglaf, gülümseyerek. Kapağında biraz salya vardı ama kitabın geri kalanı zarar görmemişti. Artık şövalyeye ve ejderhasına ne olduğunu öğrenebilecekti!

“Ben eve gidiyom,” dedi trol.

“Ne?” dedi Aggie.

“Hayır, gitme!” dedi Dudwin.

“Gitme!” dediler Maggot ve Bilge.

“Sensiz Ejderha Avcıları Okulu o kadar eğlenceli olmaz Grok,” dedi Dudwin. “Ejderha Avcıları Okulu’nu sevmedin mi?”

“He, sevdim,” dedi Grok. “Ama ilk trol ecdera avcusu oldum,” dedi gururla. “Burda işim bitti.”

“Arada bir bizi ziyarete gelecek misin?” diye sordu Dudwin.

“Tabü,” dedi trol. “Sös.” Wiglaf’a dönüp el salladı. “Eyvallah ahbap,” dedi.

“Hoşça kal,” dedi Wiglaf. Buna inanamıyordu. Grok’un gitmesine üzülmüştü. Ama trol’ü yine göreceğini hissediyordu.

Ejderha Avcıları Okulu
Yıllığı

Kurucular

Felsefemiz

Sör Herbert ile Sör Ichabod, Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkedен yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödleк, tembel, düztaban, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. Ejderha Avcıları Okulu'nda geçen dört yıldan sonra delikanlılar hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler.

(*) (**) (***)

* Ejderha Avcıları Okulu'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** Ejderha Avcıları Okulu, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekoku-
lu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel

Flyzwattar Ejderha Şişleme Ha-
zırlık Okulu'nun müdürü ol-
muştı. Mordred uzun yıllar

Ejderha Tokatlayıcıları Al-
ternatif Okulu'nda yarı za-

manlı okutman olarak ça-
lışırken çamur güreşi konu-

suyla yakından ilgilen-
me şansı buldu. Flyzwat-

tar'ın eğitim işinden çok para
kazandığını görünce 974 yılında

Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlü-
günü yapıyor.

Lakabı: Uyuz Mordred

Hayali: Kucak dolusu altın

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok

Sırrı: "Taşfırın Erkeği Mordie" takma adıyla çamur
güreşi yaptı

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli
olup Bahamalar'a gidecek.

Yönetim Kurulu Üyesi

Leydi Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyorsan-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. 979'da Lobelia yaşayan en kıdemli şövalye olan Sör Jeffrey Yarakabuğukaldıran ile evlenmişti. Leydi unvanını da o zaman kazanmıştı, fakat (ne yazık ki!) kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcaayı bitirmişti. Leydi Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, "Ortaçağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!" sözüyle bilinir.

Lakabı: Leydi Lo Lo olarak

Hayali: Modaya korkunç uygun giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazaları

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma:
El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler

Öğretmenler

Sör Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk

anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiştir.

Lakabı: Kaçık

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak

Gerçek: Hayaliyle alakası yok

Sırrı: Hatırlamıyor

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek

Koç Wendell Plungett

Plungett Ejdarha Avcıları Okulu'nda Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbiryer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti. "Kalas gibiyimdir!" dediği biliniyor. Ejderha Avcıları

Okulu'nda çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, şişleme antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Lakabı: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adlı pelüş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dave

Ejderha Avcıları Okulu'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir?..

Ailesi birkaç nesildir şeker-cilik yapan Dave'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dişsiz bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş ve insan-

lığa başarılması çok güç bir iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun

için de okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Lakabı: Birader

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor

Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına mâniler yazmak

Profesör Prissius Pluck

Profesör Pluck, Turşucu Hurşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Pluck'ın öğrencileri:

- Profesör Pluck'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
- Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- Yukardakilerin hepsi.

Lakabı: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

Memurlar

Tava

Tava'nın nasıl Ejderha Avcıları Okulu'nda aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığı anda o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göreyse bulaşıkları çok çabuk yıkadığı için Leydi Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle

karanlık sırlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir kimse bile çıkmamış.

Lakabı: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir

Sırrı: Ara sıra şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı

Yorick

Yorick, Ejderha Avcıları Okulu'nda İzci Başkanı. Mas-karalıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçı-lar'la birlikte geçirdiği yıl-lardan edinen Yorick, *Kül-kedisî*'ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı. *Üç Ayı* masalındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi.

Mordred'in onu gördüğü gece Ayılar Yolu'nda ayı kılığında dolaşmış. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Lakabı: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoşlanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

Öğrenciler

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır.

Ancak Koç Plungett'in peruğunu şişlediği için de okula iyi bir başlangıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Cebinde hâlâ bekleğinden kalma bez parçası taşıyor

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi, Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: *Erhaba-may, Patya-paday!*

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak

İntikamcı Angus

Mordred ile Leydi Lobelia'nın yeğeni olan Angus ortalıkta, ya, "Ben sizlerden biriyim!" ya da, "Dayıma söylerim ha!" diyerek yürür. Bu 1. Sınıf öğrencisinden güçlü bir ejderha avcısı olabilecek midir? Yoksa günün birinde Tava'nın yerine mutfağa mı terfi edecektir? Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna uğraşma!

Hayali: Ejderha Avcıları Okulu'ndaki yemeklerde daha çok çeşit

Gerçek: Yılanbalığı, yılanbalığı, yılanbalığı!

Ders dışı faaliyetler: Ejderha Avcıları Okulu Mutfak Kulübü'nün Başkanı, Dişlek Dürümcünün Yeri'ni ziyaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç!"

Gelecekle ilgili planları: "Ejderha Pişirmenin 101 Yolu" kitabını yazmak

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş.

(Yani kayıt formuna öyle yaz-

mış.) Bu 1. Sınıf öğrencisinin

durumu biraz tuhaf. Kendi-

si normal ve ortalama biri

olduğunu söyleyip duru-

yor ancak o zaman o yata-

ğındaki ipek yatak örtüsü

ne peki? Ailesi gerçekten

de Sör Lancelot'un yakın

dostları mı? Gerçekten de

Tava ona Temiz Tabaklar Ku-

lübü'nü kurması için rüşvet verdi

mi? Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta

sürekli parmak kaldırmaktan ağrımıyor mu?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu

Ders dışı faaliyetleri: Sör Lancelot'u Sevenler Kulü-

bü, Zırhı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Ku-

lübü, Ejderha Avcıları Okulu Amigolar Takımı Kuru-

cusu ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı

ben..."

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Avcıları Okulu'nu

devir almak

Cesur Baldrick

Baldrick için bu önemli bir yıl. Baldrick Ejderha Avcıları Okulu'ndaki 1. Sınıfın genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Baldrick! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Baldrick'tir. Kafetaryanın yılan-balığını ne zaman kesinlikle yememeniz gerektiğini, Profesör Pluck'ın sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı egzersizleri

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Şişleme Hazırlık

Okulu'na geçmek

Reklamlar

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRLARI MAĞAZASI

Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası
Tam tepesine ineceğiniz anda tangur
tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan
usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş
Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif
zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un
Zırhları en iyisidir!

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama rap-
tiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri
en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papa-
ğana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerin-
den biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değiliz ama yılanbalığı servisimiz yok.